

FRAGMENTY

Filipe Alexandre de Andrade
Sá Moura

Fråg me\$
tos

Fråg me\$ tos

Filipe Moura

Fragmenty

Autorské práva© Filipe Moura

Obal

Rodrigo Rojas

Fragmenty / Filipe Moura - São Paulo: LivroPronto,
2010.

ISBN 976-85-7869-142

1. vydanie

Tento autor podporuje

filipe.sa.moura@gmail.com

Index

Fragmenty I	13
Fragmenty II	24
Obyčajné	36
Vy	38
Otec	40
Otec a syn	41
Tear	42
Sen	42
Par	44
Život	47
Láska	49
Stena	51
Premýšľanie	55

Priateľstvo	57
Učenie	59
Living	68
Hlboká láska	76
Maska	77
Suveníř	79
Cítil som sa	80
Milenec	81
Reflexie	82
Jasná noc	83
Písanie	84
Smrť	85
Priepasť	87
Čakanie	88

Schody	89
Hlavná kancelária	90
Existencia	91
Sun	92
Znovuzrodenie	93
Pozrite sa na stránku .	94
Vyvrcholenie	95
Žit' a zomierať	96
Leaver	97
Prerušené	98
Buďte na .	99
Neprítomnosť	101

Fragmenty I

Ukrývaný a vystavený na ľadovom severe

Starý list čakajúci na zrolovanie Spálené

oranžové svetlo

Teplá prikrývka, keď sa zabudne Duša, ktorá

vyžaduje a toleruje

elektrizujúci chlad

Z voľnej, nesúvislej spomienky Fiktívny a

existenciálny zvuk sa šíri Teplo rytmu sa

uvoľňuje

Čas na inváziu do seba

A preskúmajte horúci svet bez tepla

Keď sa ochladilo, atmosféra nebola
rovnaká

Gul'a sa kotúľa do rohu

Šikmý bod pod oceánom

Od povrchu, cez vnútro spaľujúcej sa magmy, až
po džungľu skúmania a zapôsobenia na

Pôsobivé voľný čas a nie je iný spôsob, ako to
povedať

Sú to slová, horúce slová alebo veľmi
studené slová, ako pochmúrna mŕtvola
veľmi studená, večne zamrznutá.

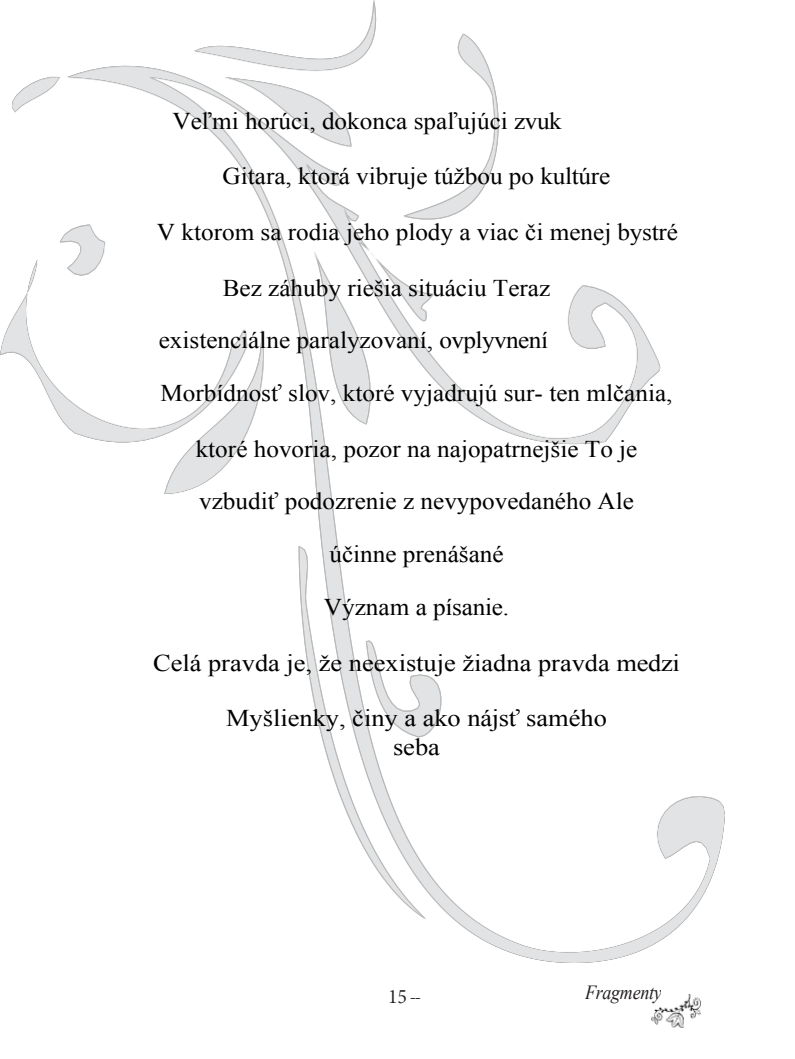
Hrejivý sen o prameni a údolí,

Rieka bez smiechu Znetvorená nádej, ktorá čaká na
nájdenie

A ukázať, čo klame a naráža tým, že vytvára
pomaly a ukazuje

čo si možno len predstaviť bez odstupu

A pri správnej rovnici sa celá otázka
problematizuje

Veľmi horúci, dokonca spaľujúci zvuk
Gitarra, ktorá vibruje túžbou po kultúre
V ktorom sa rodia jeho plody a viac či menej bystré
Bez záhuby riešia situáciu Teraz
existenciálne paralyzovaní, ovplyvnení
Morbídnosť slov, ktoré vyjadrujú sur- ten mlčania,
ktoré hovoria, pozor na najopatrnejšie To je
vzbudiť podozrenie z nevypovedaného Ale
účinne prenášané
Význam a písanie.
Celá pravda je, že neexistuje žiadna pravda medzi
Myšlienky, činy a ako nájsť samého
seba

Prostredníctvom správania

To vytvára pre samotného Vodiča umenie a
manévry a on sa ocitá v područí ilúzie slova

Bezvýznamné, ale správne povedané,

Je to neuveriteľné

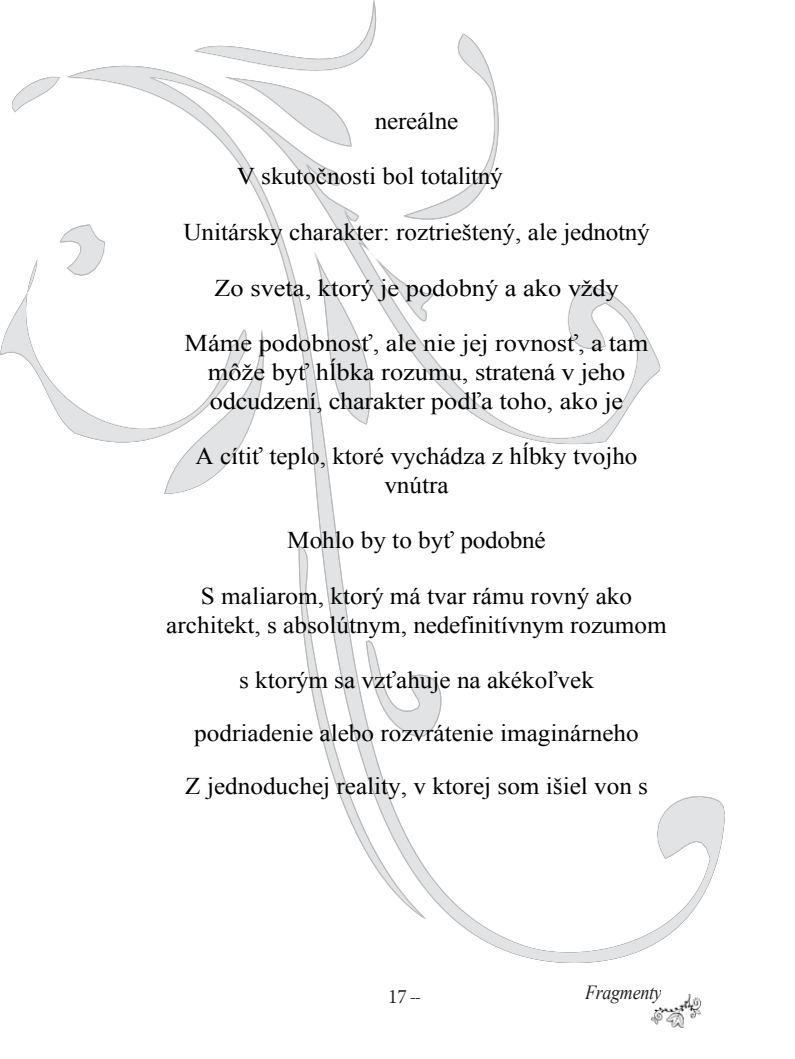
Ale každá forma má základný akt Samotné
nešťastie predčasného

Vidieť, ako sa situácia rozrastá, a vedieť, čo s tým
robiť Chýba jej vlastný zmysel

Opis, videnie alebo zmysel, často hovoríme to, čo
si nemyslíme a nevidíme, čo je vedieť robiť a učiť
sa od iných a od znakov, ktoré sú rovnaké alebo
podobné.

Alebo vo forme dodatku Tu
je príklad misie

Akýkoľvek abstraktný zmysel pre formu

nereálne

V skutočnosti bol totalitný

Unitársky charakter: roztrieštený, ale jednotný

Zo sveta, ktorý je podobný a ako vždy

Máme podobnosť, ale nie jej rovnosť, a tam
môže byť hĺbka rozumu, stratená v jeho
odcudzení, charakter podľa toho, ako je

A cítiť teplo, ktoré vychádza z hĺbky tvojho
vnútra

Mohlo by to byť podobné

S maliarom, ktorý má tvar rámu rovný ako
architekt, s absolútnym, nedefinitívnym rozumom

s ktorým sa vzťahuje na akékoľvek

podriadenie alebo rozvrátenie imaginárneho

Z jednoduchej reality, v ktorej som išiel von s

prirodzený vtip a nedôležitá ostrosť, prenesená
budúcnosťou, ktorá má všetko čisté, ako
realita drsnej minulosti

Nevedome a so značnou prudkosťou uplatňuje
skúsenosť slova, ktoré si vždy predstavuje obraz

Opustenie je okamih

zachytený pozornosťou

Vyzbrojený fragmentmi

Hľa, vedomé sa spája s prítomným Napáda ma,

aby som bol písaný, všemocný, aby som nebol

jasný

Rovné ako línie horizontu, kde

Slnko zapadá a skrýva sa

Ponorené a spiace

Bol porazený, ale nikdy neľutoval

Pretože muselo znovu vstať a byť najjasnejšie,
pretože bolo jediné, slnko nás udrží pri živote.

Svetelne a energicky sa rozbieha, v ktorom je
každý detail nekritický k najmenej citlivosti, len
tým, že sa deje a zapamätá si každé slovo s jeho
významom.

a držal sa v tichu svojej trpezlivosti, temnej
jasnovidnosti, nie projektovanej, ale zbavenej
akéhokoľvek nerozumného inštinktu, bytosť,
ktorá ma napáda, nie je mnou

Stavia sa a udržiava piliere ako Achilles, vždy
prítomný vo fiktívnom svete.

To sa nám prezentuje bez toho, aby tomu
niekto venoval pozornosť

Títo špióni seba samého sú mojou chválou slávy,
drsnou realitou len

Zahrievanie motorov lokomotív

V ktorom sme sa tento veľmi bláznivý a hlboká
cesta, v ktorej tunel, nemusíte vidieť tak ďaleko
vnútri vašej tmy opäť s výstupom
tohto obrazu a svetelného konca, ktorý čaká len na
koniec

Čo nás motivuje a poháňa

A nezlomná sila, ktorá je rovnako fascinujúca ako
nespoľahlivá, ktorú je ťažké spoznať a nikdy sa ju
nenaučiť.

Bola to pavučina, ktorá sa pretrhla, ale keď sa opäť
vytvorila, bola pružná a ako nehoda v príbehu bola
hlboká rana, ktorá ho v mladom veku zabila, skrytá
nenávisť

Ale nikdy nie je ľahostajný k niekomu alebo ich
mysle alebo ktokoľvek, takže v istom zmysle

Inteligentný, povedal všetkým, že sme všetci
súčet seba samých, a že viac ľudí prichádza

Odlišný a podobný svojmu pôvodnému
charakteru, v každom dejstve a hre je v
skutočnosti bábka, cesta

stratené v priestore písmen

Umenie vytvoriť priestor pre samotnú smrť

Z akéhokoľvek konečného bodu, vyvrcholenie
nikdy nebol koniec, umieranie pre nás nikdy
nestane

Stáva sa to len tým, ktorí nás poznajú, a keď
zomrieme, nikdy sme nevedeli, že to bolo
slovo

Nekonečné, ale jednoduché a dômyselné

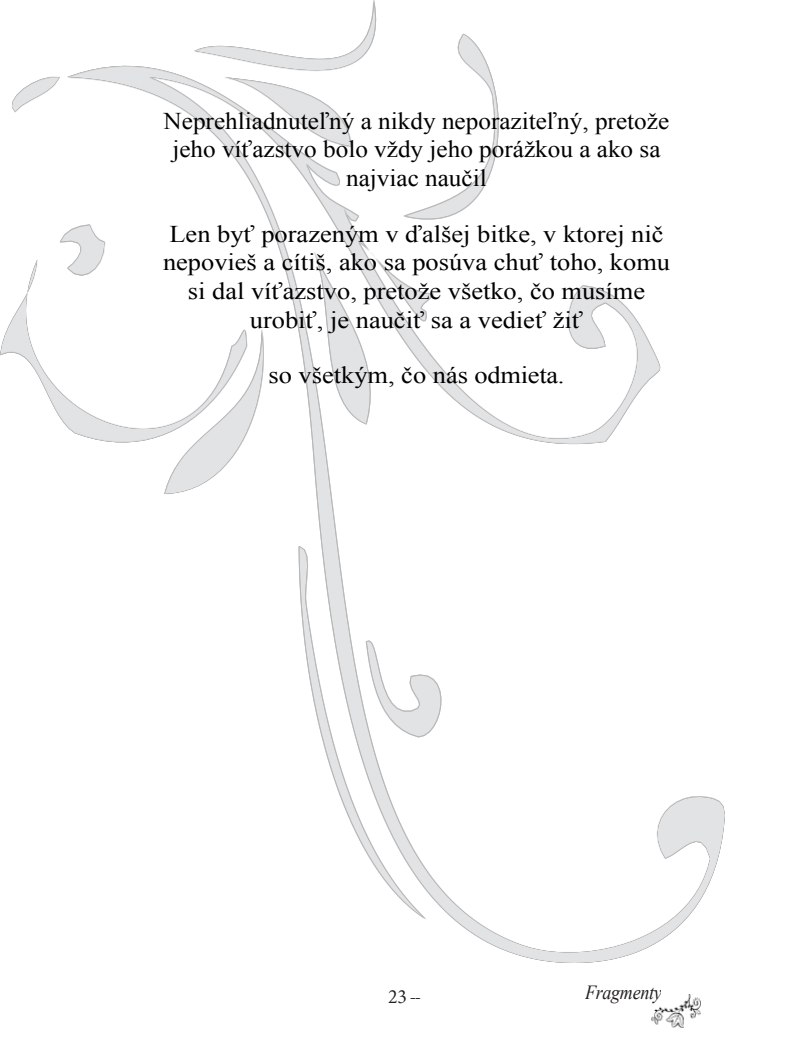
Trochu ľstivý ako liška, ktorá sa chce živiť
nesmiernym hladom po poznaní a vždy chce vedieť
viac, to je zdroj dlhovekosti, nikdy nevie, čo sa
nestane, a predsa v minulosti bol horolezcom a
pohol vierou svoju horu a hranice sú len začiatkom

Z útesu

Mladý človek s prístupom prekoná každú
nadmorskú výšku

A keď prídeme dolu a uvidíme, ako ďaleko sme sa
dostali

Pri dobývaní len poznania, trochu viac bytia
A nikdy nechceme prehrať a všetci môžeme lietať
Do bodu, v ktorom nikdy nespadneme, pretože
sme sa naučili lietať a predstavovať si.
Všetko, ale všetko sú
slová
Fragmenty, nápady a myšlienky. Vody tak
hlboké
Umenie klamania prostredníctvom
narážok na predmet bez istoty
More povstane a akoby zázrakom Z
ľahkosti energie a sentimentálnej
Nasiaknuté a nežné z malého
Ďalší prírastok z jedného okamihu

Neprehliadnuteľný a nikdy neporaziteľný, pretože
jeho víťazstvo bolo vždy jeho porážkou a ako sa
najviac naučil

Len byť porazeným v ďalšej bitke, v ktorej nič
nepovieš a cítiš, ako sa posúva chuť toho, komu
si dal víťazstvo, pretože všetko, čo musíme
urobiť, je naučiť sa a vedieť žiť
so všetkým, čo nás odmieta.

Fragmenty II

Ponorený, potopený, schodisko diaľke

Kovové schody vŕzgajú

Čistiaca handra, vedro na podlahe,

Mramorové štvorce, na stenách štvoríc, kvapka za
kvapkou padajú a v hĺbke, zľahka, niekto trasie
podlahou

Matné svetlo, bezmocný, jediný drev na
hladine

Lúč svetla s efektom tieňa, tvár odrazená v skle,
pohľad, keď sa rozbije, jediný ponor,
stroskotanie, bója, ktorá ma zachráni pred
udusením, vynárajúca sa, šialená, uniknutá a
stratená

Medzi hviezdami a prázdnotou priepasti

Cnosť v zmysle postoja, v plnosti utrpenia a
bytia, pred strachom, preto som odložil klavír

Na ceste dole, let nad asfaltom Klavír bol
na zemi a potom

Prvý zvuk, prvý obraz, zvuk hlbkej ozveny
prázdnoty plutvy, ktorá pláva.

Vo vode konečne skáčem, plný pohybu
A všetko, čo fúka a je ťahané, do miznúcej
ilúzie, bolo na chvíľu iné.

V oceáne hĺbky, tekutom a slanom, bolo písmo
bezfarebnej ceruzky hercom

Výstava vyvrcholí večierkom

Darček, ktorý ma poteší, pyžamo na posteli,
rozsypaná posteľ

Bol to obraz bez krajiny, všetko z vdychu,
zmena vnímania, a premena bola
jasný, bez slz, bez čiar, bez pravidiel,

bez niečoho chýba všetko v ničote, príbeh, ktorý
nerastie

Neobjaví sa, je to sotva rozprávane a sme
zviazaní, naozaj, reťaze a visiace zámky všade

Prak, terč a si omráčený ako šíp bez dosahu, slučka
v uzle

Rozliate, nesúrodé písmo, rozmazané písmo,
nikdy nevymazané, všetko, čo som videl, som
chcel

A tí, čo majú, by vždy chceli mať, a v hĺbke duše
by neboli ničím viac než bytosťou s drsnou bradou,
jedinými fúzmi, jedným vlasom, jedným a potom
druhým

Z každej tváre, z každého dotyku, z každej
insolventnosti Jeho hriech, z jeho nadčasovosti do
prítomnosti a hľa, to sa sčítava len a len jedna
látka

V tvojom vedre, kvapka v oceáne, vlákno
zviazané

a porušené a roztrhané písmo, úryvky Len

texty na papieri

Brilantná noc z jedného okamihu

Žiarivé a teplé slnko, žiarivá strešná škridla

A zrkadlo vidieť inak, potom z miernej ilúzie,
kvapka, ktorá spadla na zem

A všetko bez "nie", potom to vyšlo na povrch

Čítanie nehy, v ktorej sa látka chveje

Od ponoru k rozumu

A všetko je o jase a intenzite

Z pocitu z tejto situácie je jasné, že keď vás
znesvätia a pripútajú reťazami, stanete sa
slobodným od akejkoľvek vôle alebo signalizácie...

Otvorené okno v zatvorenej opone Pohľad na

divadlo z javiska

Doska, plavčík, to je šťastie, zachránil, potom na
piesku, Videl som zem a žil, od okamihu ponoru,
všetky pýchy

Zapálili sme sa a zostúpili do hlbín sveta, videli sme
jednoduchú pieseň, premenili sme ju na
uspokojenie, na

Zrazu úder, vízia, všetci sme prežívali realitu
jednej predtuchy za druhou Niečo, čo sa malo stať
a malo sa stať.

Krč oslobodeného a prebudeného Pre
bytosť, ktorá cíti, a list zo sonetu, ktorý
nikdy nie je dokonalý

Z nesúvislého rýmu vyplynula jediná veta Z tejto
fázy, kam by sme teda išli?

Bez toho, aby sme odišli a kde sme
boli Bez toho, aby sme vstúpili, na línii
zmiznutia

záhadné

Smietka v špine

Pravdy v ilúzii všetkých predstáv Potom

kométa exploduje a na tejto planéte

Život nie je vždy blbosť, s podozrivým
základom

Intrigy boli pripravené, plán sa neprerušil

Potom počujem pohltený hlas a vytie textu je vlk
histórie, od dokonalosti k zániku bol obsiahnutý

Raketa vo hviezde pri mori Tak zvláštne,

čo už bolo povedané

A začínam schádzať po schodoch do prázdna

Jediný krok dole, potom kovové zábradlie bolo
automatické a len jedna noha v rieke, bosá a
studená, všetko, čo nevyzerá, že je, pretože je

Všetko sa vytratí a . Všetko univerzálne je také, aké
je, a tak len jazyk v ústach otvorených žízňovou
rozkošou z bozku s tebou

Hľa, bozk a túžba, záblesk tvojho pohľadu, keď
priplávam na plavbu tvojej lode

Je to ako vidieť niečo skutočné, niečo, čo nie je
neskutočné, ale predstavované, z tvojho malého
nosa vychádza teplý pocit a ty letíš a srdcom
dobývaš Pluto.

Kameň v rybníku

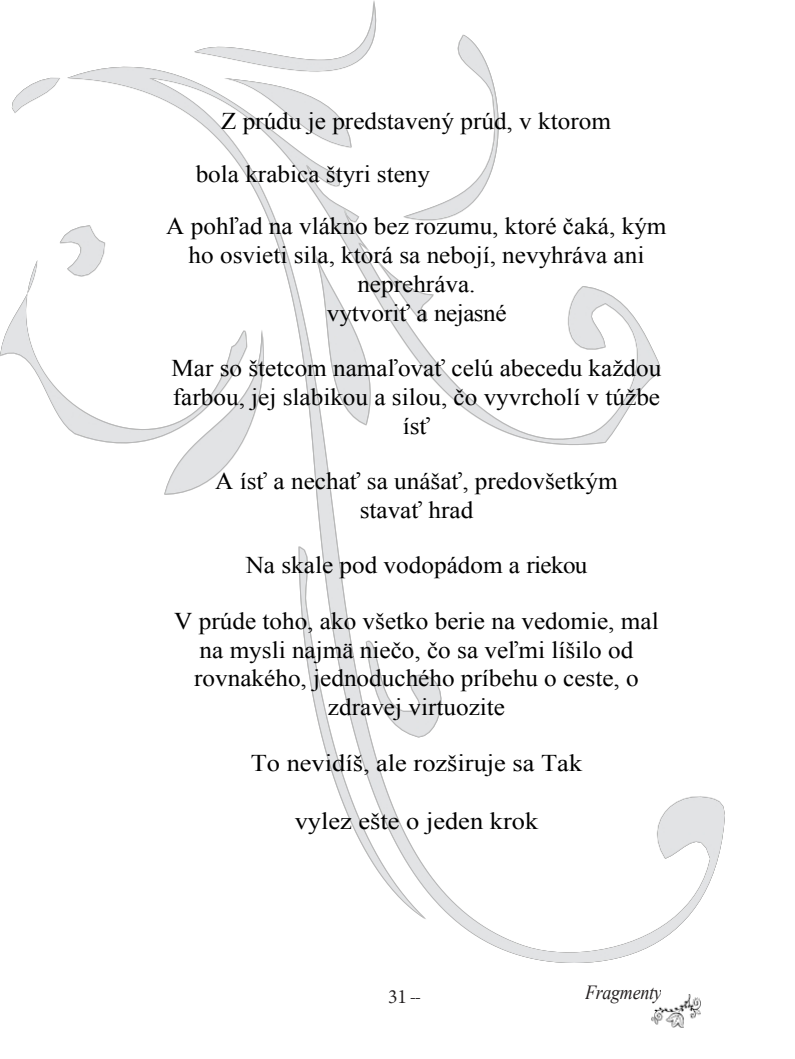
Oddelený život

Portrét, ktorý nie je vždy odфотографovaný

Šialenstvo malo mať svoj vlastný rozum

Chystal som sa na miesto, kde všetko vzniklo,
a z voľného bozku, ktorý čakal, kým ho držím,
som silou

Už len tým, že existuješ, s presvedčením, ktoré je
vždy spojené s tvojím srdcom, s vôľou čerpať a

Z prúdu je predstavený prúd, v ktorom
bola krabica štyri steny
A pohľad na vlákno bez rozumu, ktoré čaká, kým
ho osvieti sila, ktorá sa nebojí, nevyhráva ani
neprehráva.
vytvoriť a nejasné
Mar so štetcom namaľovať celú abecedu každou
farbou, jej slabikou a silou, čo vyvrcholí v túžbe
ísť
A ísť a nechať sa unášať, predovšetkým
stavať hrad
Na skale pod vodopádom a riekou
V prúde toho, ako všetko berie na vedomie, mal
na mysli najmä niečo, čo sa veľmi líšilo od
rovnakého, jednoduchého príbehu o ceste, o
zdravej virtuozi
To nevidíš, ale rozširuje sa Tak
vylez ešte o jeden krok

Schodisko sa stále pohybovalo

dozadu V predstihu kroku a levitácie

A len jeden sa snaží stúpať na každý schod s jeho
pevným a presvedčeným vzduchom predstavy

Klavír, ktorý sa rozbil na asfalte, mal len jeden

kľúč, a nebolo to C ani D. Bola to viera v to, že

vždy verím v to, že sa budem môcť stať a

dosiahnuť ešte jeden okamih.

Ovoňaná teplou krajinou v odlesku mora vidím
t'a milujúcu, v mojom ponore bola si mojou
bójkou

Vo vraku mojej lode

Na čistej utierke, ktorá utiera klavír postavený v
obývačke, kde

nikto nechcel byť

A jediné, čo som chcel, bolo dostať sa tam

Potom bol pri dverách východ

Zo všetkých vecí, ktoré si dokážete
predstaviť a nikdy nepochopíte, to
bola túžba

mať srdce v uzle

A vyčerpá z teba všetko.

A potom ten búrlivý je menej rozumný a v
akte

Bombardovanie už bolo udalosťou Vojna za
mier

Všetky sú spojené s rôznymi významami

Odchod a rozšírenie toho, čo sa vrátilo, a potom
vták, ktorý spieva a

Až dnes sa naučil svoju hudbu V textoch,
všetky usporiadané bez koordinácie

Úlohou bolo priniesť a nakoniec sa báť neveriť a
nakoniec sa nevrátiť

Celá cesta už bola

Hĺbka pádu na strechu, pootvorené okno a chlad, v
tme skutok, ktorý sa nikdy nestal, ale hlásil sa a
údajne sa vymyslel, aby sa o ňom premýšľalo

Že vznik bol len vypustením pary Že

voda bola len túžbou po tvojom bozku V

túžbe len dotknúť sa ťa a klavíra

Bola to súčasť plánu zahrať vám na notu, ktorá
si vás získa.

Bystrý zmysel, tupé ostrie

Bolo to silné dielo, ktoré by neovplyvnilo to, čo
už bolo cítiť

Väzba v bezhviezdnej noci Cesta do

budúcnosti

Nepríde, súčasnosť je iná ako minulosť a bol to
prevrat, bol to

len príbeh

Kto všetko sprofanoval a nakoniec nechal to,
čo prišlo z Pluta, napísať len

Láska jedného srdca

Medzi dvoma stenami, sa nedajú preskočiť, kde
plot

Od obdĺžnikového štvorca v otvorenom kruhu
nebolo ďaleko

Ten uzol, to stíšenie, keď zo seba striasate prach
a vidíte, že klavír hrá len na vašom céčku a v
spálni

Tma fotografovaného obrazu, cez objektív rolky,
malé obrazy, vo fragmentárnych tónoch

Vidím ťa, ako sa odrážaš v kúsku v
ktorom

Všetko sa spája, pretože chcem, aby si sa odrážala
v mojom obraze, len ty si rámom zrkadla

Obyčajné

Ako sa dostať z tejto
bolesti, ktorá je ponorená
do utrpenia jedinej a
jedinečnej bolesti a
prehlbuje ho?

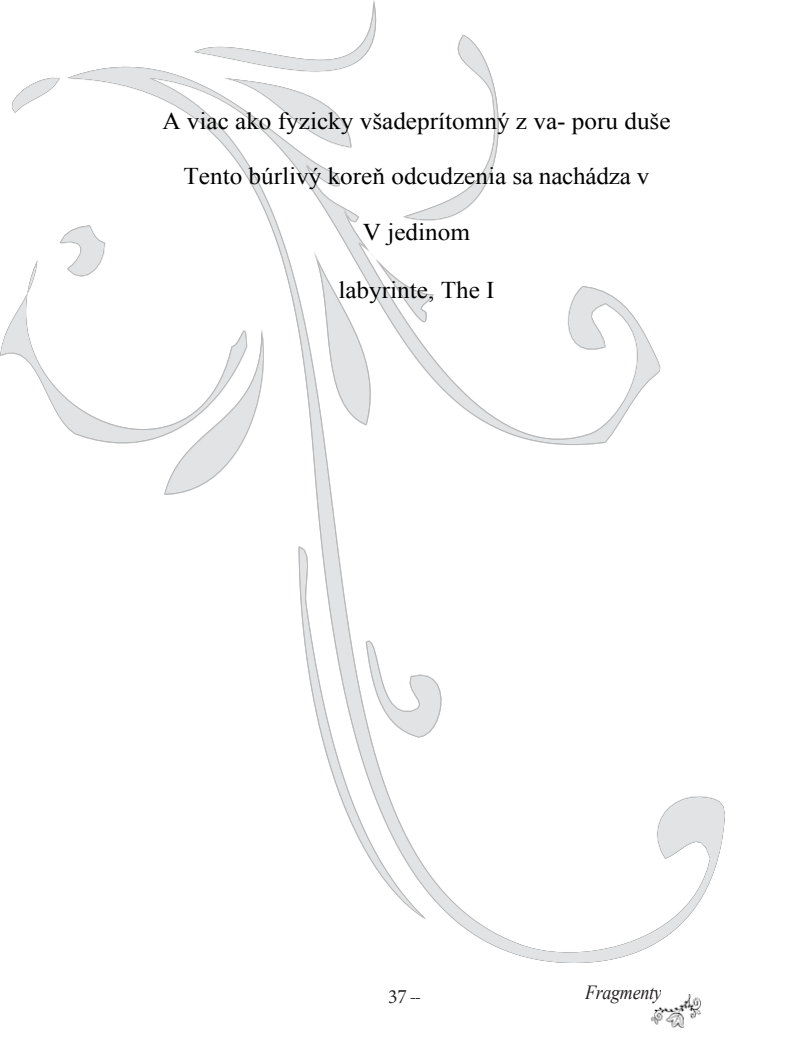
Stačil jeden pohľad na Bez
zabíjania, aby sa problematizoval a
celý pokles

Slza je objavom Srdca, ktoré je
ponorené a znesvätené

Potom príde reťaz, ktorá ma privádza do
šialenstva A spúta mi zápästia a každý impulz

Odsúdenie na chorú a temnú dušu

Tento prach, ktorý nami otriasa, prechádza našimi
zmyslami

A viac ako fyzicky všadeprítomný z va- poru duše

Tento búrlivý koreň odcudzenia sa nachádza v

V jedinom

labyrinte, The I

Vy

Ťahaný podmorským prúdom

Apatia ďalšieho dňa, rozbitá Reťaz, ktorá

ma napína, sa uvoľňuje...

V tejto takmer naliehavej chvíli všetci čakajú...

Alegória života, prenesená z bukolických chvíľ...

Pochodeň dohorí, tu je žiara a plameň je
zapálený...

Moje úbohé srdce pre teba horí ako splašený kôň,
ktorý čaká na skrotenie...

Užívam si všetko, čo cítim, pretože cítiť ťa tak ako
ja, v tomto nekonečnom čase...

Ktorá sa pretína s okolitou minulosťou a ktorá
označuje každý život, ktorý treba žiť.

Naše stretnutie je plné kúzla, už len keď sa na teba
pozerám a vidím...

Tvoja materinská tvár, pocit náklonnosti a nehy
len dvíhajú všetku moju horkosť...

Potrebujem len žiť a vždy ťa vidieť, kým
nezomriem...

Dusný pohyb pier, zmyselnosť, priezračné
šťastie...

Ako srdečné objatie, ktoré čaká na prežitie, silné
spojenie...

Predovšetkým vám želám, aby ste boli šťastní ako
dieťa...

Zasadený koreň, živý a posilňovaný...

Priateľstvo je najvznešenejšia z lások

Nech moje srdce bije v tvojom rytme...

Otec

Num ai I

was a

father

Magický moment

väčšieho učenia Vždy plný

nádeje

Na najväčšiu lásku

mat' dieťa

Láska matky Láska dieťaťa

Je to obor Vždy

pozorný a

inteligentný

Otec a syn

Môj syn sa rozplýva radosťou

Cit, emócia, náklonnosť, láska a starostlivosť je sila, ktorá nás odkazuje na večnú radosť, túžba po náklonnosti, zdieľaní, poučení a správnom učení nás oboch preplňuje šťastím, a ktorý z nás túži byť večne mladým žiakom začínajúceho otca.

Cheľa som ti povedať, ako veľmi ťa milujem, ako veľmi ťa cítim, ako každý úzkostlivý okamih otázky a ešte trochu viac, pretože ma fascinuješ. Tvoja žiara bude pre mňa vždy obrazom extázy v ráme, do ktorého sa obaja zmestíme, ale vždy si najkrajšia.

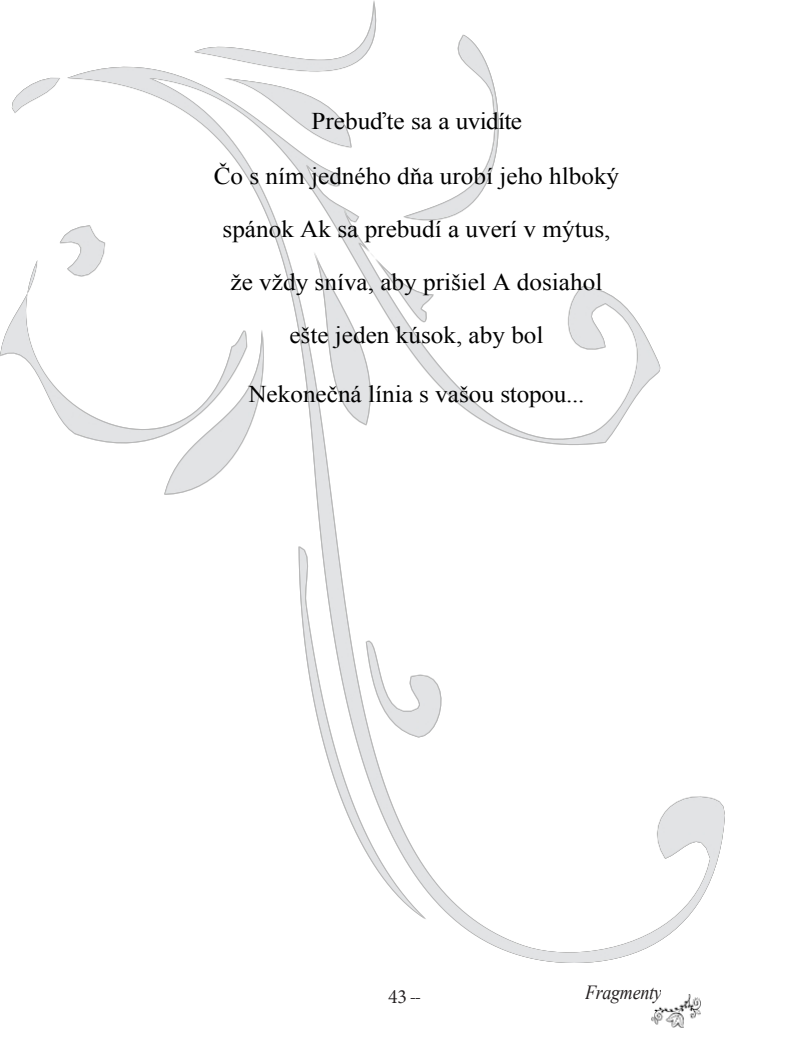
Prešiel si dlhú cestu od toho, aby si sa jednoducho narodil a myslel len na seba, ako ma obohacuješ, si blázon, skutočná neha.

Tear

Jedného dňa, keby som mal slzu, dal by som ti ju
na tvár, aby si už neplakala

Sen

Chcel som sa ponoriť
Hlboko dole Prebudil
som sa uprostred mora
Zo spánku, ktorý bude trvať
roky, sa námesačník
Snívajúci, o nočnej duši, ktorú za
súmraku postava tieňa napadne a
prebudí tmu.
Čistej a surovej ilúzie, tej največšej

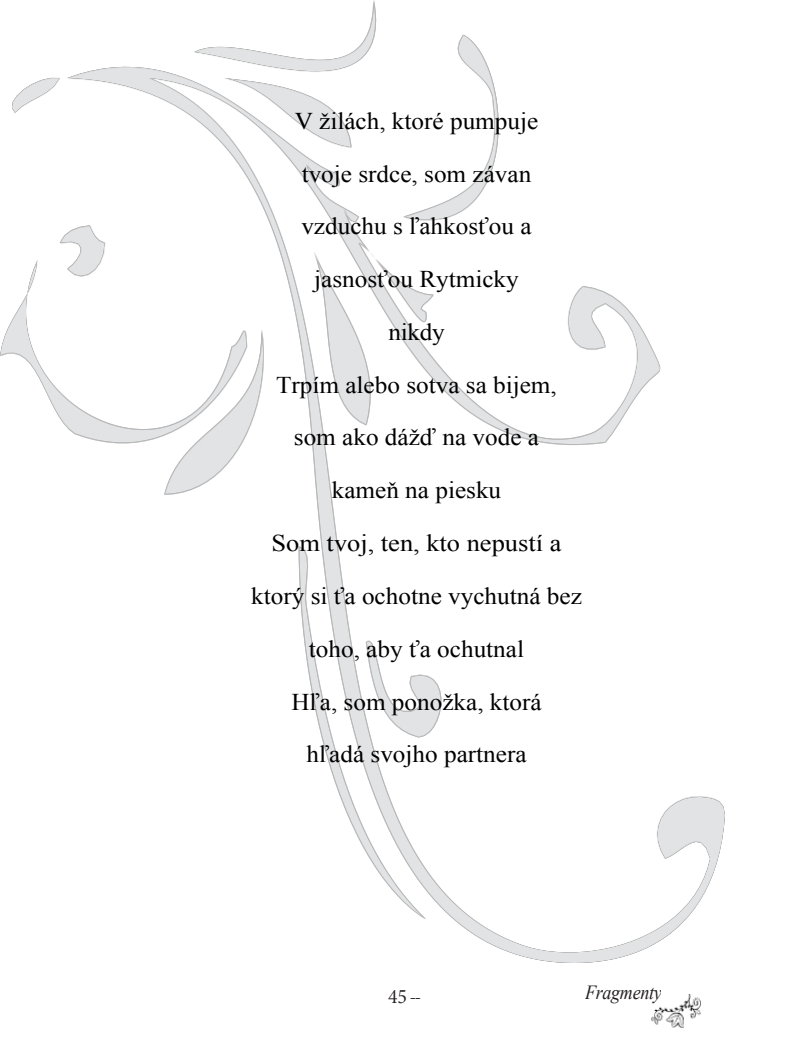

Prebud'ťe sa a uvidíte

Čo s ním jedného dňa urobí jeho hlboký
spánok Ak sa prebudí a uverí v mýtus,
že vždy sníva, aby prišiel A dosiahol
ešte jeden kúsok, aby bol
Nekonečná línia s vašou stopou...

Par

Chcel som bozk
Pokojný spánok,
ktorý nás otupí
A my túžime po viac
Možno nechcete vedieť,
sladkosť, ktorá je v tebe
A v ktorom hovoríš slová,
ktoré sú jemné a osviežujú
nás pulzovanie miešania
Srdca, ktoré si ťa predstavuje
tesne prepleteného
A už nikdy sa
nerozviažem, som reťaz

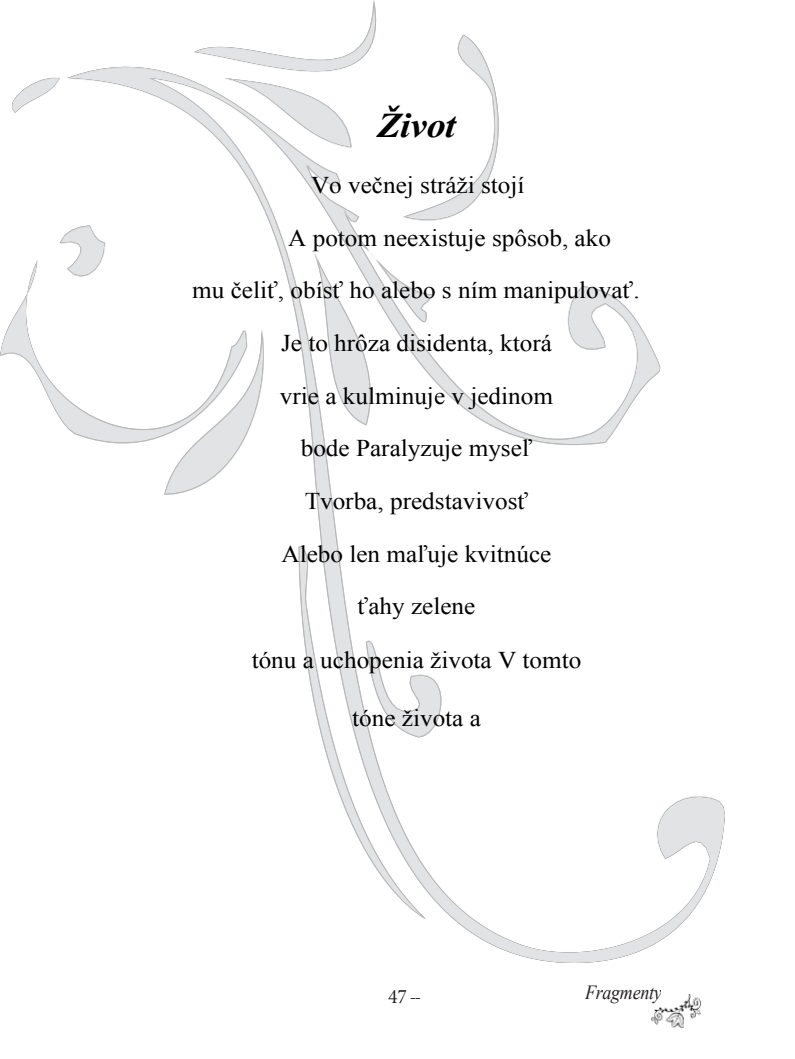

V žilách, ktoré pumpuje
tvoje srdce, som závan
vzduchu s ľahkosťou a
jasnosťou Rytmicky
nikdy

Trpím alebo sotva sa bijem,
som ako dážď na vode a
kameň na piesku

Som tvoj, ten, kto nepustí a
ktorý si ťa ochotne vychutná bez
toho, aby ťa ochutnal
Hľa, som ponožka, ktorá
hľadá svojho partnera

Namočená topánka
Rozviazaná čaká na uviazanie
A puto, ktoré nikdy nezruším,
pretože si topánka na mojom
páre, ktorú milujem, aby som ju
milovala

Život

Vo večnej stráži stojí

A potom neexistuje spôsob, ako
mu čeliť, obísť ho alebo s ním manipulovať.

Je to hrôza disidenta, ktorá
vrie a kulminuje v jedinom

bode Paralyzuje myseľ

Tvorba, predstavivosť

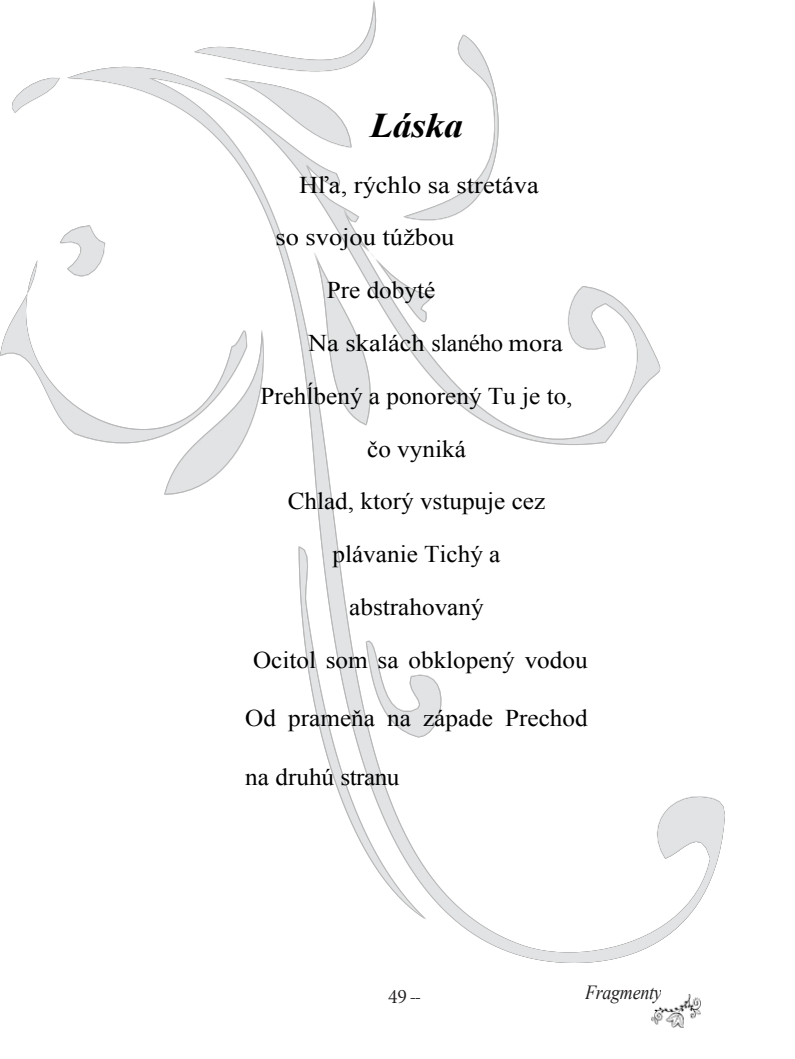
Alebo len maľuje kvitnúce

ťahy zelene

tónu a uchopenia života V tomto

tóne života a

Blossom, nájdete ho tu
Značka, ktorú ste vždy chceli zaškrtnúť,
Žite intenzívne

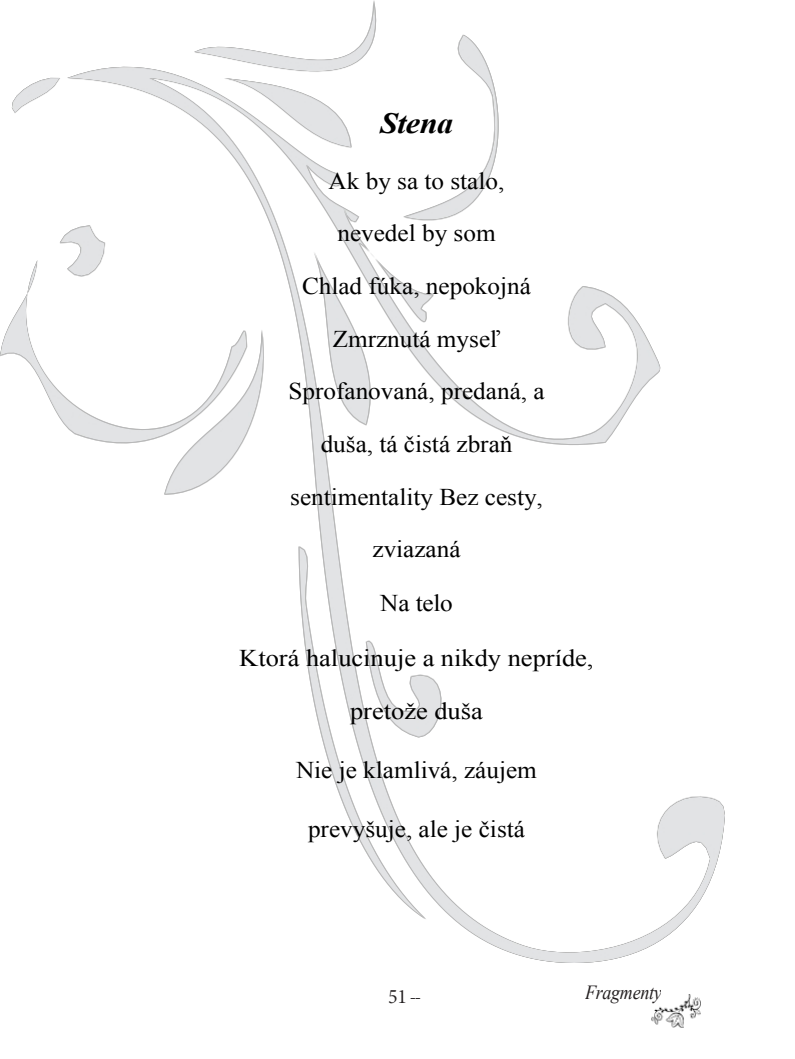
Láska

Hľa, rýchlo sa stretáva
so svojou túžbou
Pre dobyté
Na skalách slaného mora
Prehĺbený a ponorený Tu je to,
čo vyniká
Chlad, ktorý vstupuje cez
plávanie Tichý a
abstrahovaný
Ocitol som sa obklopený vodou
Od prameňa na západe Prechod
na druhú stranu

Nič nie je ťažké, len nikdy
nesmiete urobiť rovnaký krok a ísť
vpred Nech sa vaše srdce dotkne
Hudba, ktorá ťa volá Vietor, more a
dobytá zem

Len láska

Stena

Ak by sa to stalo,
nevedel by som
Chlad fúka, nepokojná
Zmrznutá myseľ
Sprofanovaná, predaná, a
duša, tá čistá zbraň
sentimentality Bez cesty,
zviazaná
Na telo
Ktorá halucinuje a nikdy nepríde,
pretože duša
Nie je klamlivá, záujem
prevyšuje, ale je čistá

Preto je viditeľne zobrazený v

kruhu Zatvorené, napoly

otvorené

Aby s podmanením si ilúzie a

prichádzajúc z nesmiernosti vznikol

hrom

A všetko sa zastaví v

okamihu svetelného účinku Ale

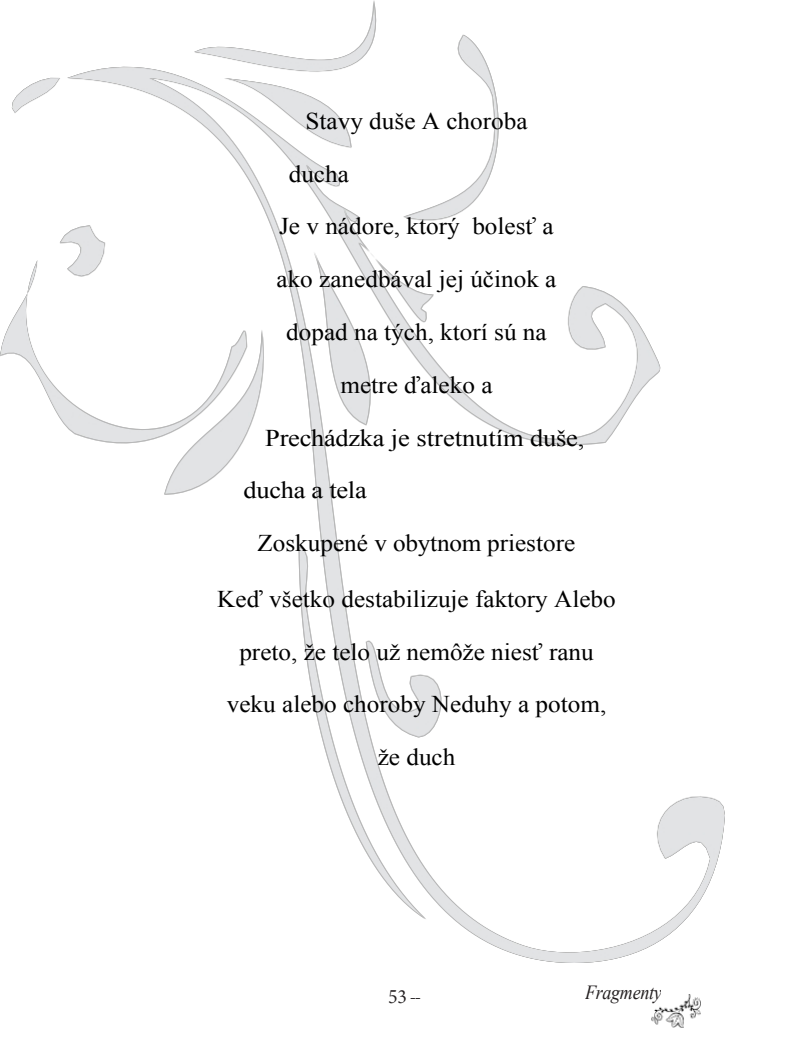
choroba ducha Tieto potreby

tela A ktoré vedome cítime.

Ponára sa do priepasti vlastného

bytia a levituje, zostáva a ako

znepokojujúci prívěsok

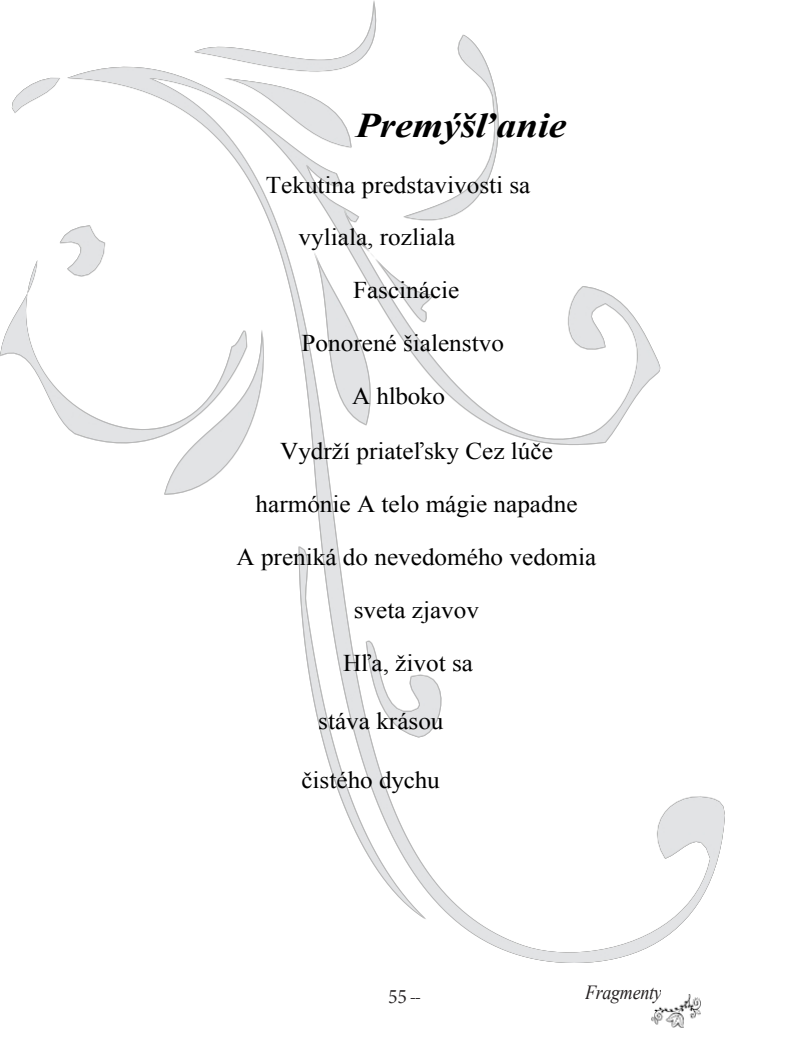
Stavy duše A choroba
ducha

Je v nádore, ktorý bolesť a
ako zanedbával jej účinok a
dopad na tých, ktorí sú na
metre ďaleko a

Prechádzka je stretnutím duše,
ducha a tela

Zoskupené v obytnom priestore
Keď všetko destabilizuje faktory Alebo
preto, že telo už nemôže niesť ranu
veku alebo choroby Neduhy a potom,
že duch

Od seba a nášho sebeckva
Príďte k našej vôli Ale to ruší
dušu
A pôsobí na skazeného ducha v
maximálnom vyjadrení myšlienok.
A napadol Čistý,
tvrdý
Silný ako stena
Neschopný vyniknúť

Premýšľanie

Tekutina predstavivosti sa

vyliala, rozliala

Fascinácie

Ponorené šialenstvo

A hlboko

Vydrží priateľsky Cez lúče

harmónie A telo mágie napadne

A preniká do nevedomého vedomia

sveta zjavov

Hľa, život sa

stáva krásou

čistého dychu

A nekonečno
sa stáva hranicou
Viditeľné a
rozširujúce sa
medzi slovami
Pocity
A jeden akt Bez
zmeny myslenia
Provokujte myslenie
A vždy si
predstavujte
Predstavujte si
Vylepšujte
Myslenie a konanie v
prospech zmeny

Priateľstvo

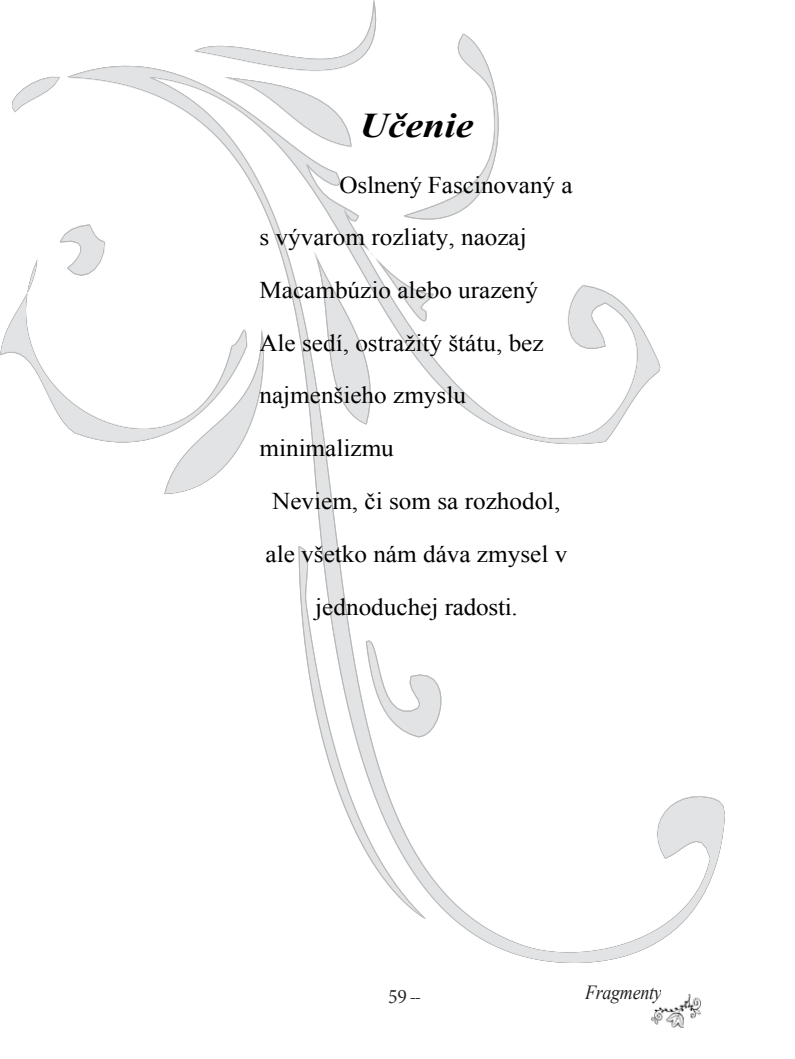
Súmrak Za
súmraku

Vidieť
všetko, čo sa
deje V útulku

Ďaleko od
imaginárneho
nepriateľa, bitka
by
Prejdite na
prímerie,

S pokojom v duši, ktorý sa vrátil
do pokoja, bola noc
Pád, a ja som začal

Cítiť ten dotyk Cítiť ho
na svojej jemnej pokožke
Vôľa a energia Nestarnúce
priateľstvo
Čisté gesto náklonnosti
Silnejšie než akákoľvek
vášeň alebo láska
A nech je hniezdo akékoľvek
Stačí dotyk palca
A predstavte si,
aké to bolo.
A prúd všetkej energie
prešiel

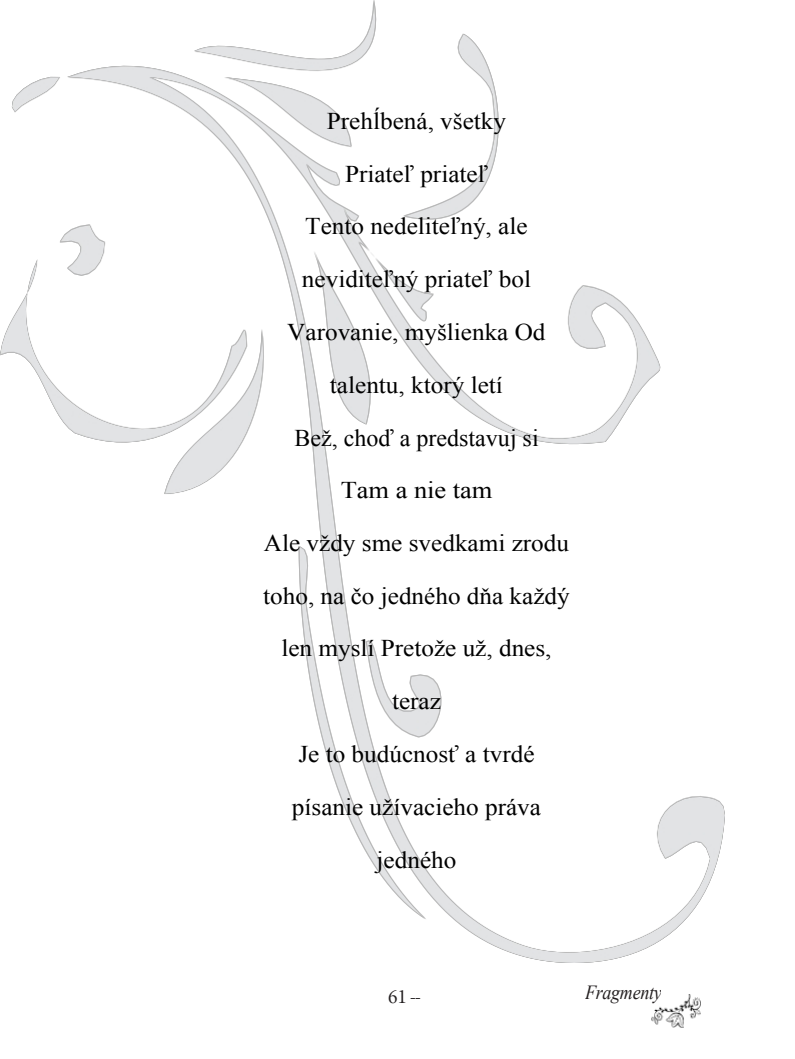

Učenie

Oslnený Fascinovaný a
s vývarom rozliaty, naozaj
Macambúzio alebo urazený
Ale sedí, ostražitý štátu, bez
najmenšieho zmyslu
minimalizmu
Neviem, či som sa rozhodol,
ale všetko nám dáva zmysel v
jednoduchej radosti.

Napísať vám na požiadanie
Nie je potrebné, keď sa to stane
Všetko, čo ste cítili,
zostáva a mizne
A predsa videl
Len pozeranie, čítanie a
písanie Interpretácia,
osvojovanie Nosenie a
učenie Učenie, tak rastie
povzbudenie
Sila vetra,
A potom zmizne, letí sedem morí Mierne
povedané
Potom sa ponoril, išiel a

Prehĺbená, všetky
Priateľ priateľ
Tento nedeliteľný, ale
neviditeľný priateľ bol
Varovanie, myšlienka Od
talentu, ktorý letí
Bež, choď a predstavuj si

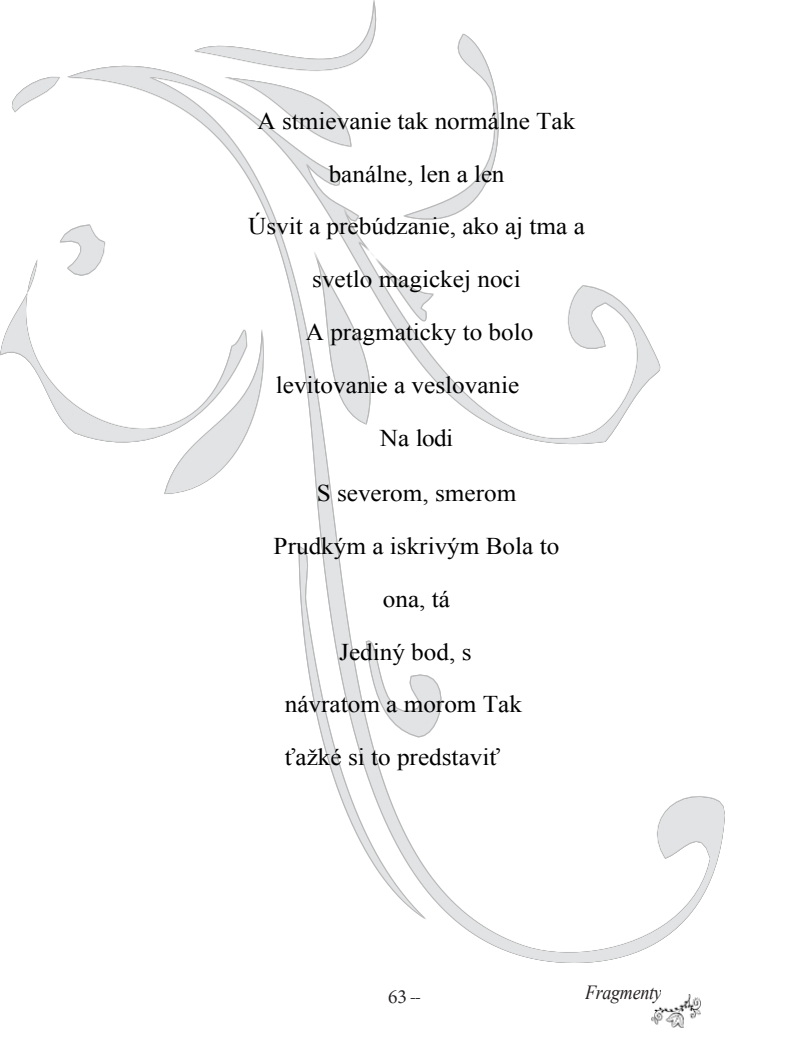
Tam a nie tam
Ale vždy sme svedkami zrodu
toho, na čo jedného dňa každý
len myslí Pretože už, dnes,
teraz

Je to budúcnosť a tvrdé
písanie užívacieho práva
jedného

Jednoducho dýchať a
predovšetkým Tvoriť a
predstavovať si a vracat' sa
obnoviť a vrátiť sa
na miesto, pre ktoré
Nikdy predtým som
odtiaľ neodišiel, ale
je to tak.

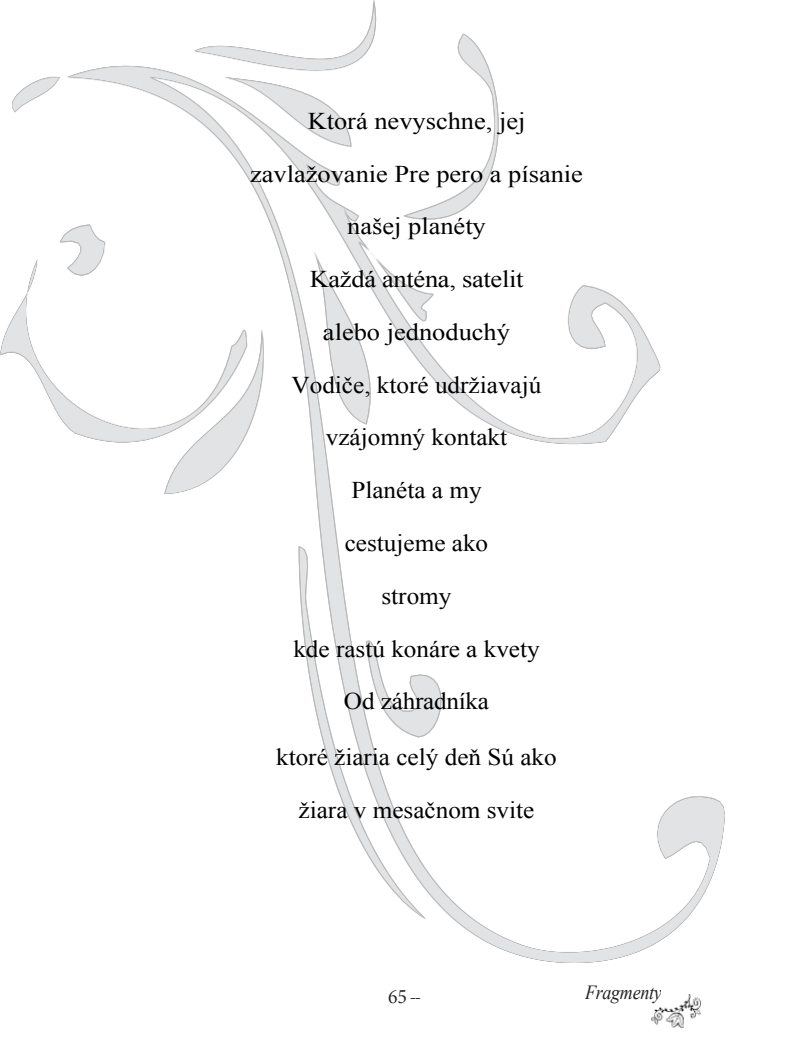
Pozerám sa na hodinky
Najradšej načas
Skutočné a videné udalosti
sú svedkami originálneho
pocitu radosti.

To je spojené s nežnosťou

A stmievanie tak normálne Tak
banálne, len a len
Úsvit a prebúdzanie, ako aj tma a
svetlo magickej noci
A pragmaticky to bolo
levitovanie a veslovanie
Na lodi
S severom, smerom
Prudkým a iskrivým Bola to
ona, tá
Jediný bod, s
návratom a morom Tak
ťažké si to predstaviť

Bola to obrovská a
ohromná Zúrivosť
oceánov
Ten, ku ktorému
smeruješ Na tajnej ceste
Bez privítania
Bola to štvorcová guľa
Trojuholník obrátený ako
pyramída Zo sarkofágu
S nepreniknuteľným
duchom duše... Ako
zabudnutý Žije, deje sa
Z webu obrázok listu

Ktorá nevyschne, jej
zavlažovanie Pre pero a písanie
našej planéty

Každá anténa, satelit
alebo jednoduchý
Vodiče, ktoré udržiavajú
vzájomný kontakt

Planéta a my
cestujeme ako
stromy
kde rastú konáre a kvety
Od záhradníka
ktoré žiaria celý deň Sú ako
žiara v mesačnom svite

Chystalo sa to

stat' A

potom

Ešte jeden skok, ešte jeden skok,

aby sa narodilo dieťa a predovšetkým

Pozoruje ho, ako rastie, učí sa a chápe

Všetko, čo pozoruje a transformuje Zákon,

ktorý v jazyku dieťaťa

Je to jemná koža v nadvláde

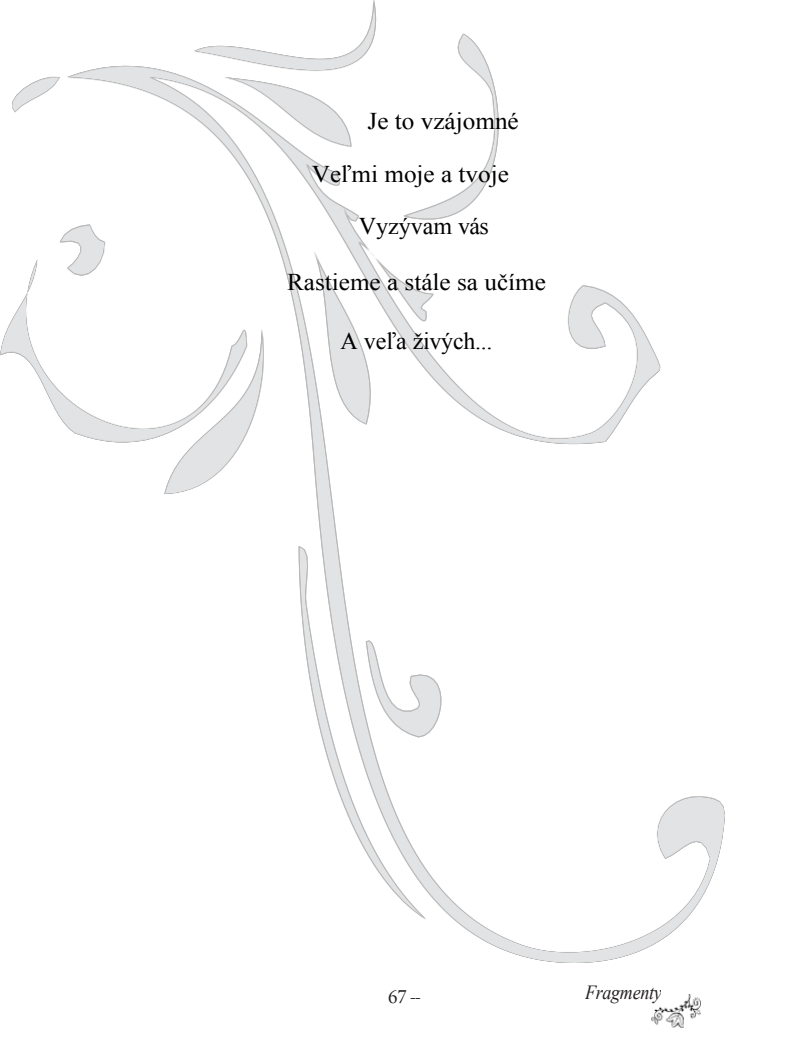
detí vo vzťahu

Na svojich rodičov a ich učenie

Z dvojitej kolízie učenia a pozorovania a

učenia a poznávania Ako dvojča

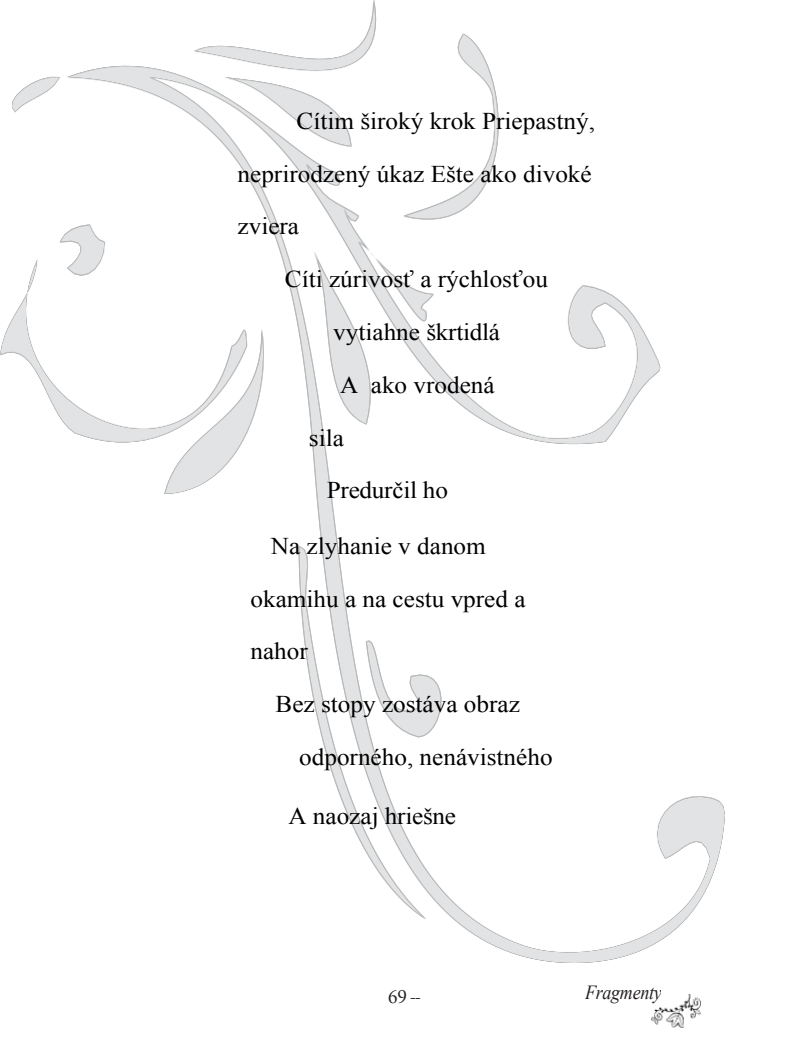
Ktorí majú učiaci sa pár

Je to vzájomné
Veľmi moje a tvoje
Vyzývam vás
Rastieme a stále sa učíme
A veľa živých...

Living

Cítim bolesť, ktorá
mi bráni vidieť
Chcel by som byť
skutočný s vždy lojálnym
správaním, ale ako smutný
klaun
Som falošný
Úsmev, radosť zvnútra
Neposlúcha navonok Mám
pocit, že sa vznášam
To ma núti opustiť miesto
Normálne by bolo cestovať
A zostaňte na mieste, kde vás
nebude vidieť

Cítim široký krok Priepastný,
neprirodzený úkaz Ešte ako divoké
zvíra

Cíti zúrivosť a rýchlosťou
vytiahne škrtidlá

A ako vrodená
sila

Predurčil ho

Na zlyhanie v danom
okamihu a na cestu vpred a
nahor

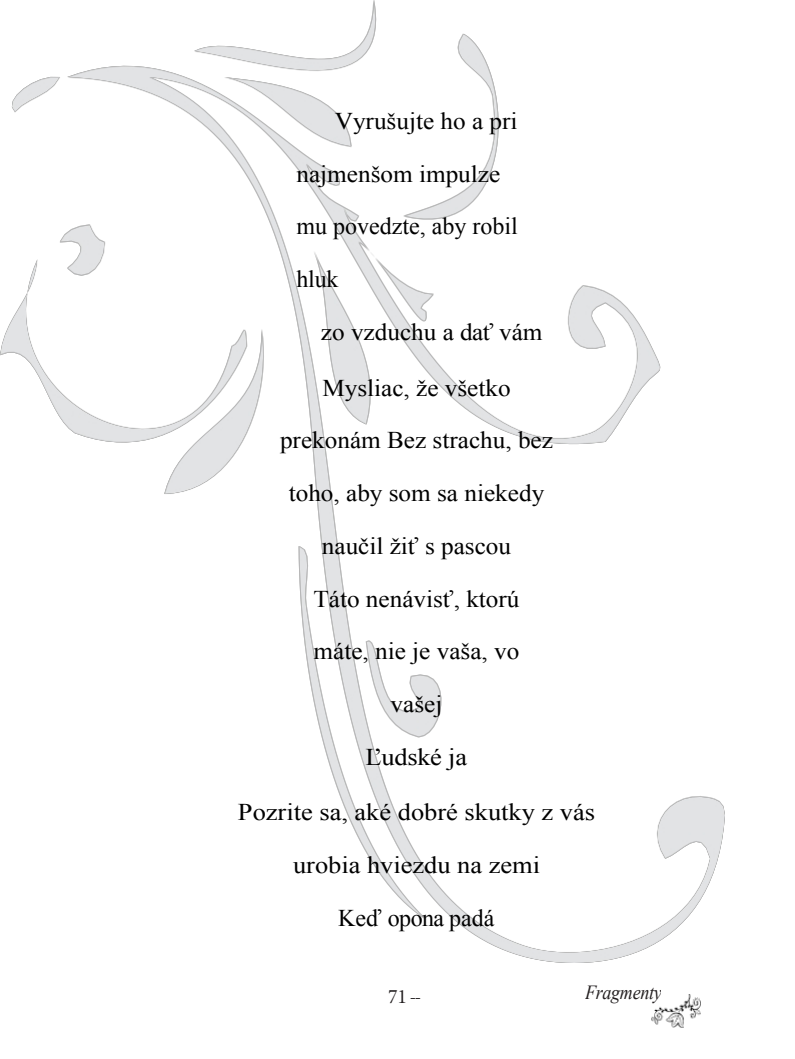
Bez stopy zostáva obraz
odporného, nenávisťného

A naozaj hriešne

Tu je prisaha
Na oblohe pri teplote
výšky prichádza chladný
veselý a pokojný nechťík,
ktorý hovorí: Zastav sa,
rozkvitni.

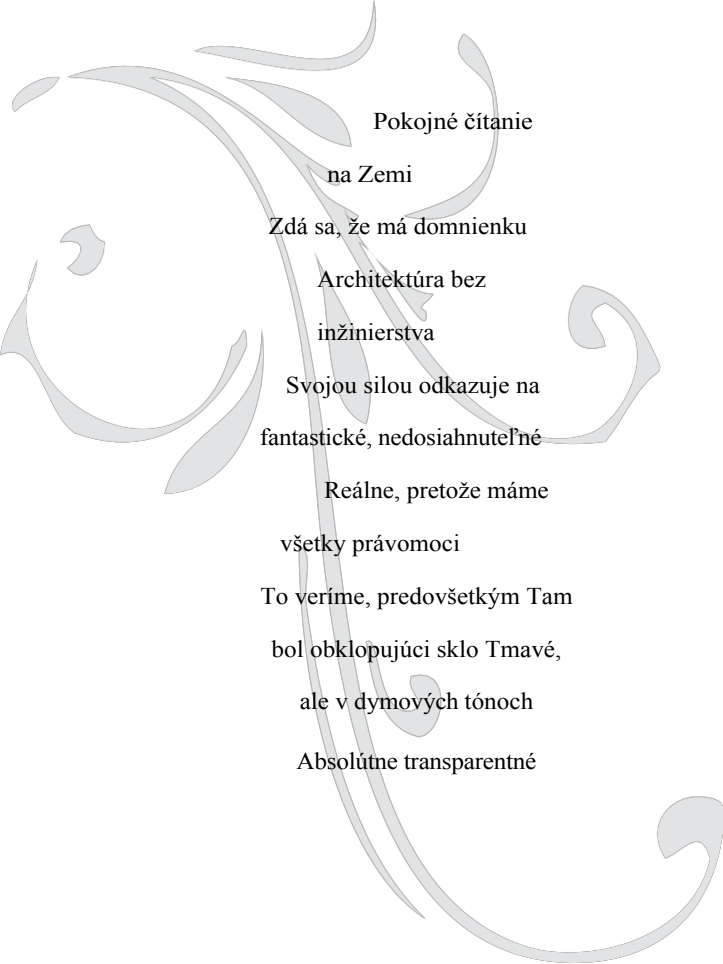
A rastie, tento násilný
impulz len zlý moment
Všetka divokosť bytia
Zavříšená a zdokonalená
Zrazu nechaj ísť
Vôbec alebo
takmer vôbec

Vyrušujte ho a pri
najmenšom impulze
mu povedzte, aby robil
hluk
zo vzduchu a dať vám
Mysliac, že všetko
prekonám Bez strachu, bez
toho, aby som sa niekedy
naučil žiť s pascou
Táto nenávisť, ktorú
máte, nie je vaša, vo
vašej
Ľudské ja
Pozrite sa, aké dobré skutky z vás
urobia hviezdu na zemi
Keď opona padá

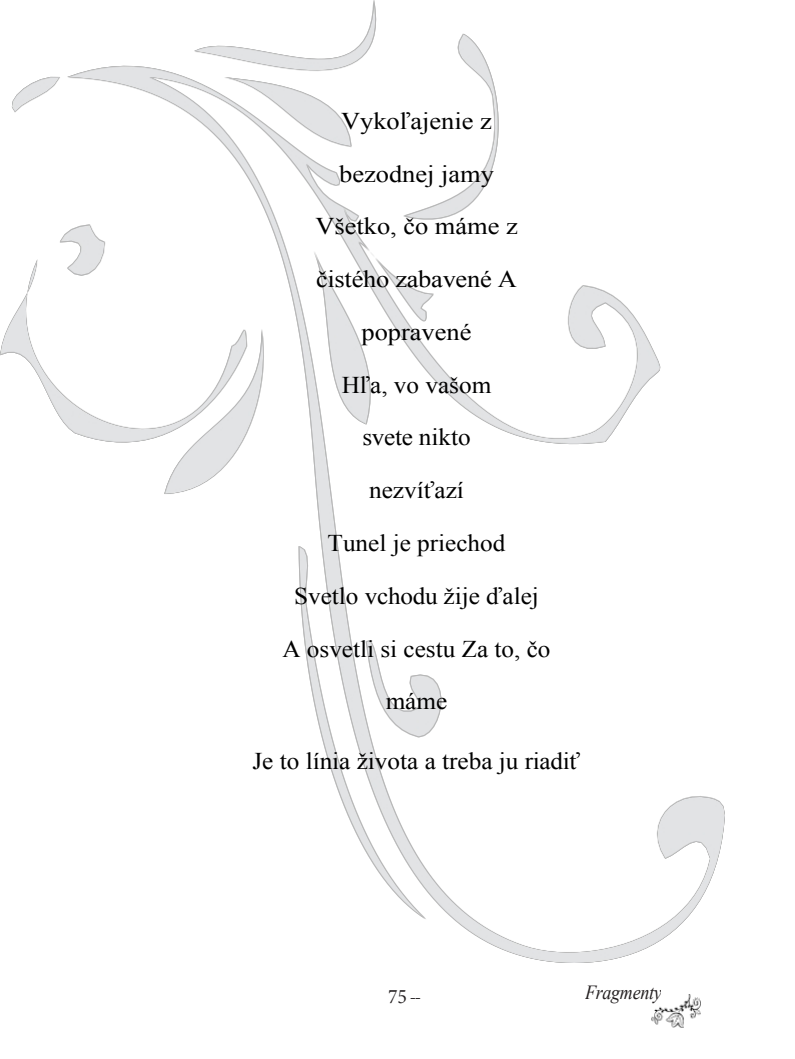

Žiadam ťa, aby si hral na
klavíri, lebo mám plán
Pod'me
Odídeme, keď
prídeme Nikdy ťa
nezastavíme
aby ťa naplnil a
lietal
Ploché a lietajúce
Búrkový mrak je stav
Multi-faktorial, ktorý nás robí V
slzavom daždi nežnej, vlhkej
tváre

Pokojné čítanie
na Zemi
Zdá sa, že má domnienku
Architektúra bez
inžinierstva
Svojou silou odkazuje na
fantastické, nedosiahnuteľné
Reálne, pretože máme
všetky právomoci
To veríme, predovšetkým Tam
bol obklopujúci sklo Tmavé,
ale v dymových tónoch
Absolútne transparentné

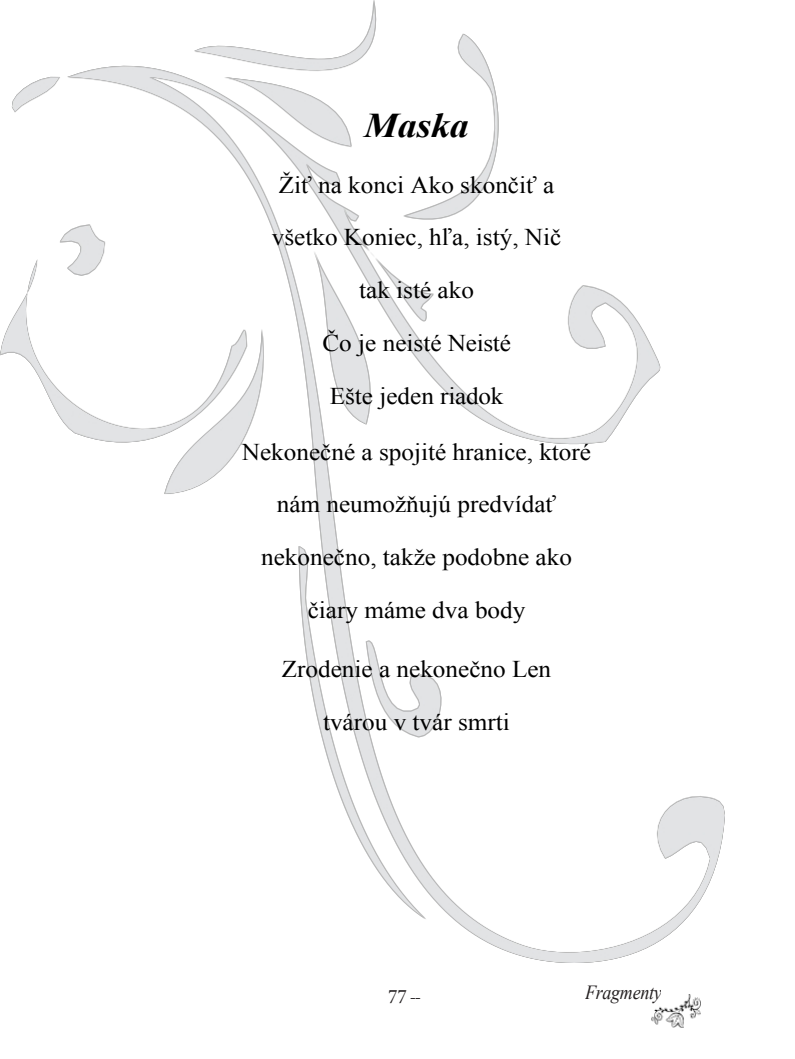
Hodnoty sú ako kvety
musia
Neustále ich zalievajte A to,
čo je semenom, rastie v
mysli
Odlišnosť od toho
istého Čo máme všetci
Inštinkty a divokosť
Samotná duša človeka Okrem
príslušného magického elixíru
je
Závrtný tunel, do ktorého
vchádza svetlo
A ktorého koniec je

Vykoľajenie z
bezodnej jamy
Všetko, čo máme z
čistého zabavené A
popravené
Hľa, vo vašom
svete nikto
nezvíťazí
Tunel je priechod
Svetlo vchodu žije ďalej
A osvetlí si cestu Za to, čo
máme
Je to línia života a treba ju riadiť

Láska Deep

Láska trpela Bolo
to cítiť príliš
Zabudnuté
Hlboko vnútri trochu
stratený Kajúci a živý

Maska

Žiť na konci Ako skončiť a
všetko Koniec, hľa, istý, Nič
tak isté ako

Čo je neisté Neisté

Ešte jeden riadok

Nekonečné a spojitie hranice, ktoré

nám neumožňujú predvídať

nekonečno, takže podobne ako

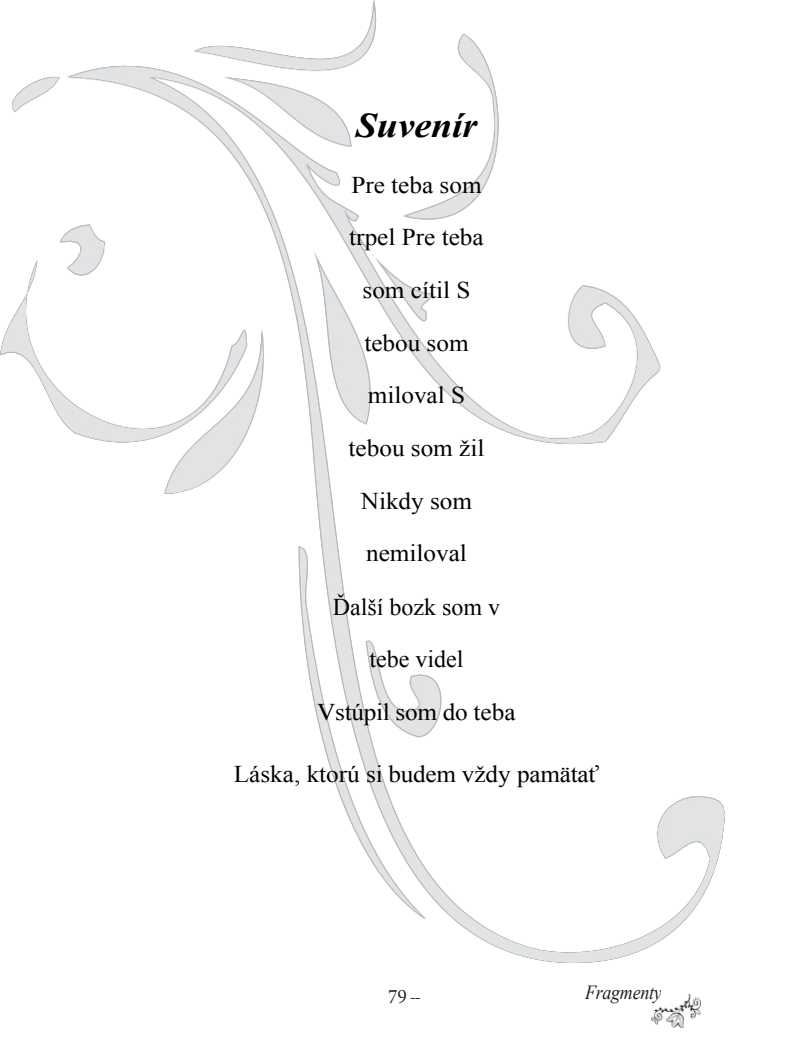
čiary máme dva body

Zrodenie a nekonečno Len

tvárou v tvár smrti

Pomaly prichádza Ako
dych, všetko, čo si cítil, je
preč Pretože si nikdy
nevidel inú tvár ako koniec
a
Maska tmy

Suvenír

Pre teba som

trpel Pre teba

som cítil S

tebou som

miloval S

tebou som žil

Nikdy som

nemiloval

Ďalší bozk som v

tebe videl

Vstúpil som do teba

Láska, ktorú si budem vždy pamätať

Cítil som sa

Nikdy toľko utrpenia

Nič viac nechcem

Umierať pre teba Skrze

mňa

Pre teba som

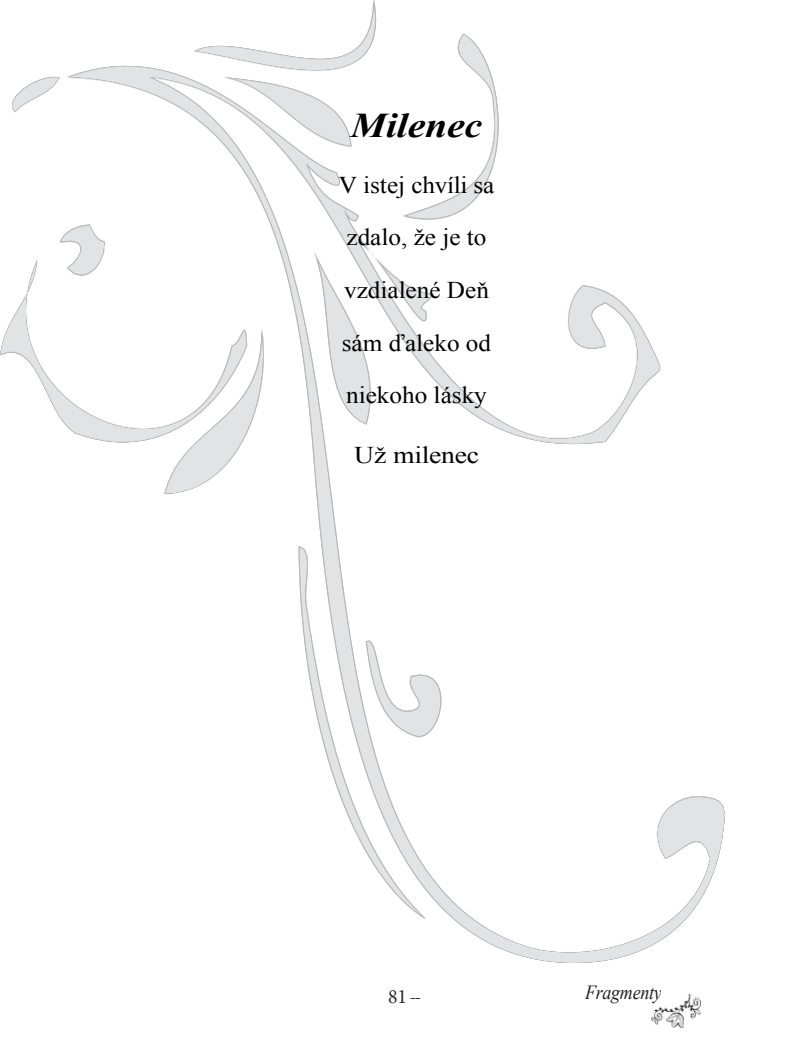
napísal Toľko

Trpel som a nikdy

nezomrel A pre teba som

nikdy neprehral

Cítil som sa len

Milenec

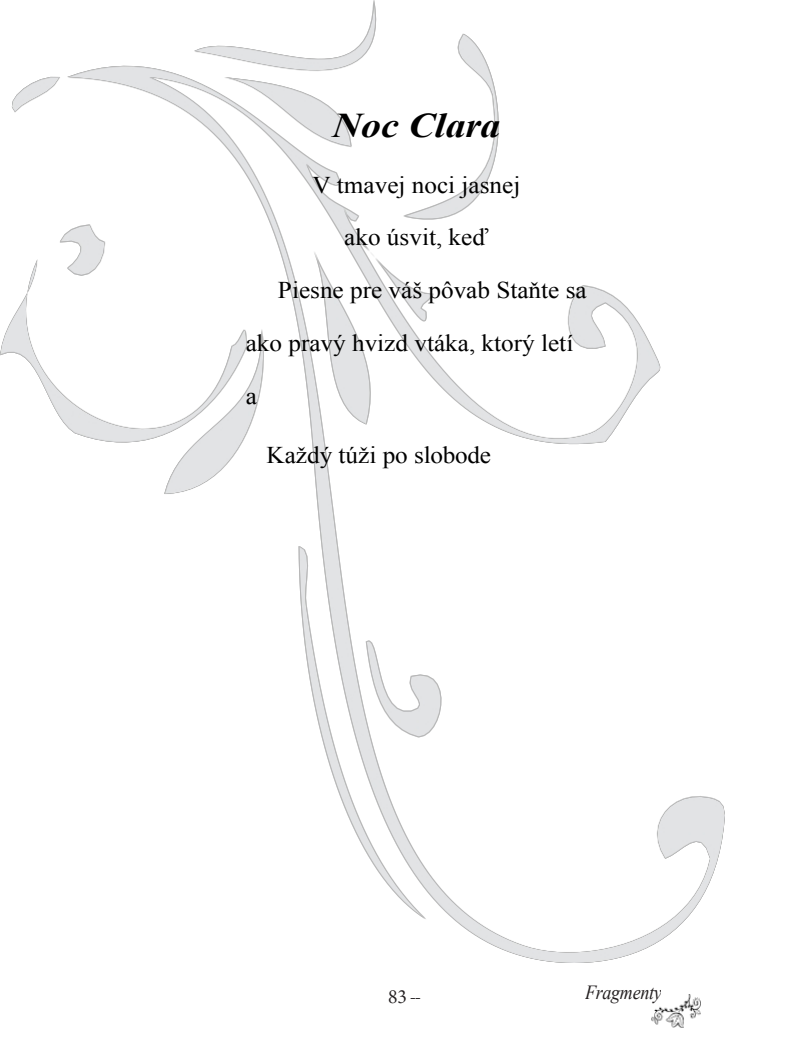
V istej chvíli sa
zdalo, že je to
vzdialené Deň
sám ďaleko od
niekoho lásky
Už milenec

Reflexie

Čakanie na zrodenie
niečoho V zrkadle som to ja a
moje

Reflexia

Ako je dobré odrážať sa
sám A nielen svoj obraz
Tento jednoduchý odraz
bez zrkadla bol tiež
prenesený

Noc Clara

V tmavej noci jasnej

ako úsvit, keď

Piesne pre váš pôvab Staňte sa

ako pravý hvizd vtáka, ktorý letí

a

Každý túži po slobode

Písanie

I...

A najväčší majetok,

ktorý môžem

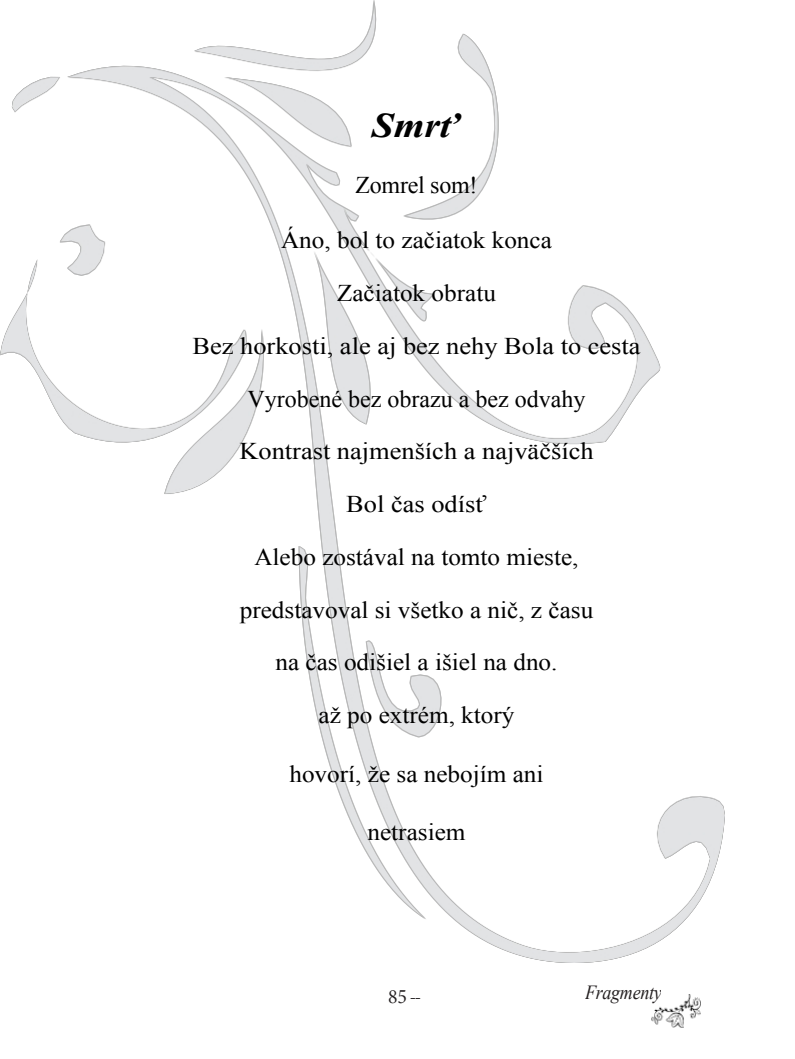
vlastniť, je kus

papiera a

neodolateľné pero

Predovšetkým túžim

myslieť sám

Smrt'

Zomrel som!

Áno, bol to začiatok konca

Začiatok obratu

Bez horkosti, ale aj bez nehy Bola to cesta

Vyrobené bez obrazu a bez odvahy

Kontrast najmenších a najväčších

Bol čas odísť

Alebo zostával na tomto mieste,

predstavoval si všetko a nič, z času

na čas odišiel a išiel na dno.

až po extrém, ktorý

hovorí, že sa nebojím ani

netrasiem

Cesta má návrat V tomto
ponorenom svete
V hĺbke krásy, že všetko, čo
mám, je všetko
A nechcem nič zo všetkého, pretože keď
odídem, nič si so sebou nezoberiem, to som si
myslel.

Priepast'

Som na okraji priepasti

Kde je priepast'

Je to koniec

Čakanie

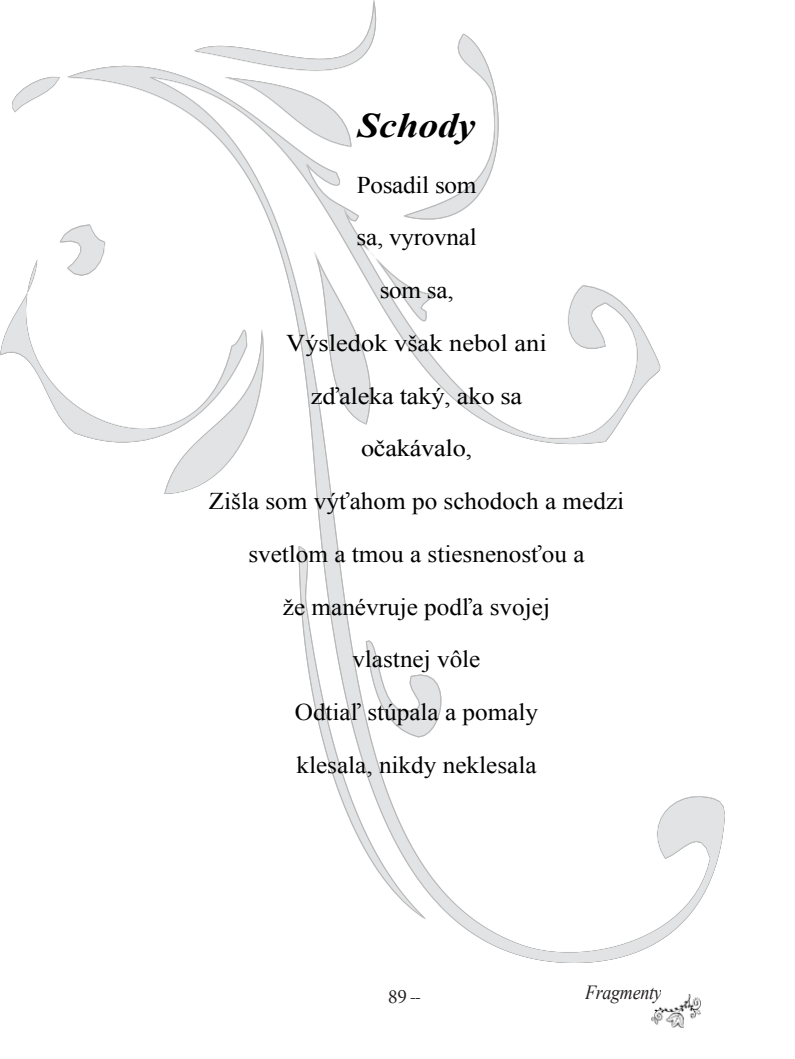
A tak chodil, chcel a chcel, skákal a skákal

A fajčenie

Bola chôdza bez cieľa Úzkosť sa mení s
vekom, hoci vždy žijeme veľmi úzkostlivo

Čakanie na niečo, vždy to chceme

Niečo, všetko v nás sa stavia do cesty Ako vlastná
vôľa nedobrovoľne

Schody

Posadil som
sa, vyrovnal
som sa,

Výsledok však nebol ani
zd'aleka taký, ako sa
očakávalo,

Zišla som výťahom po schodoch a medzi
svetlom a tmou a stiesnenosťou a
že manévruje podľa svojej
vlastnej vôle
Odtiaľ stúpala a pomaly
klesala, nikdy neklesala

Hlavná kancelária

Slza, intuícia

Alebo zničenie, že

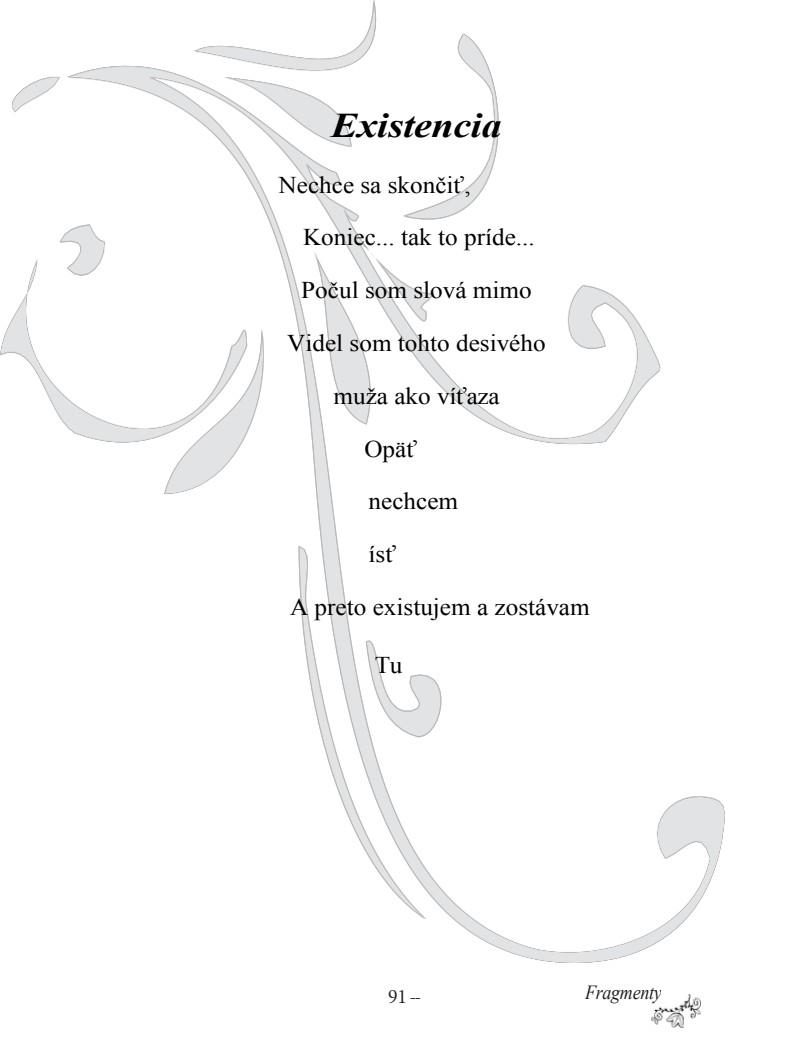
Myšlienka je krásna

Dúšok z chladničky

A privediem ho na miesto

smädu A všetko je nasýtené a

veľkolepé

Existencia

Nechce sa skončiť,

Koniec... tak to príde...

Počul som slová mimo

Videl som tohto desivého

muža ako víťaza

Opäť

nechcem

ísť

A preto existujem a zostávam

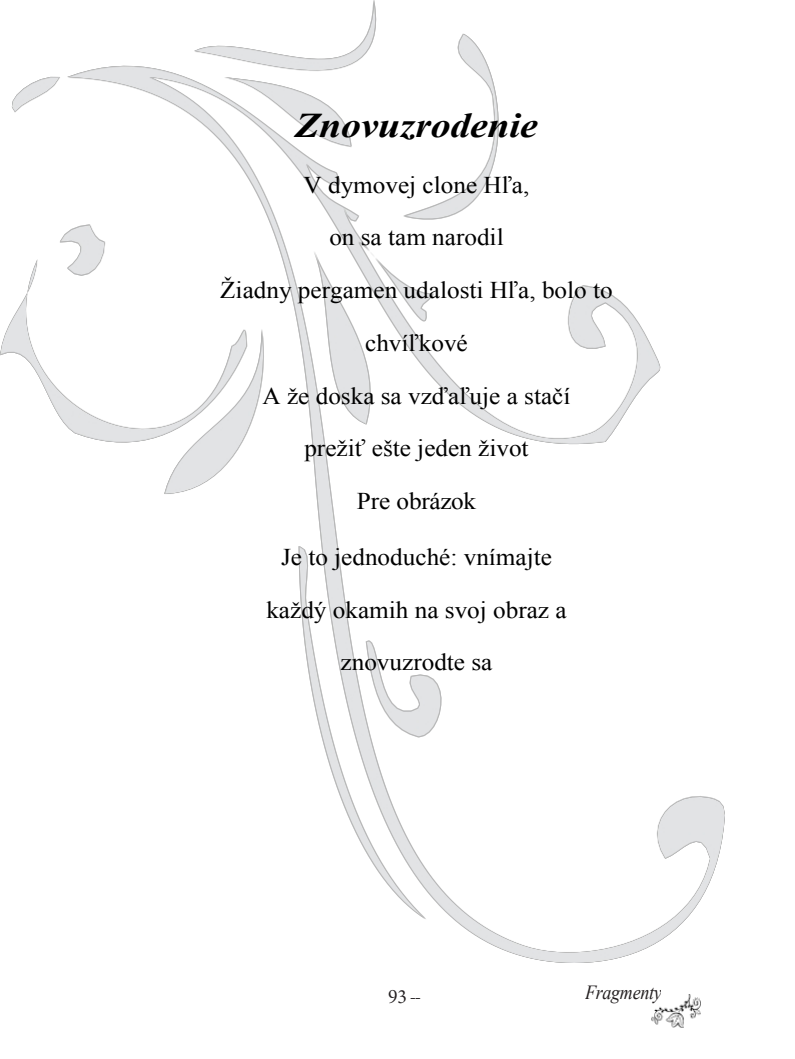
Tu

Sun

Čo sa stalo, som cítil na
úsvite Nežný smútok
Žil som, ožil som a
znovuzrodil som sa Som
mocný

The Sun

Znovuzrodenie

V dymovej clone Hľa,

on sa tam narodil

Žiadny pergamen udalosti Hľa, bolo to

chvíľkové

A že doska sa vzdáva a stačí

prežiť ešte jeden život

Pre obrázok

Je to jednoduché: vnímajte

každý okamih na svoj obraz a

znovuzrodte sa

Pozrite sa na stránku .

Vôňa, vôňa šialenstva,

šialenstva Mučenie

myšlienok Všetko

odpojené

Bez príbuzného, sirota

srdca, bolesť jedinej lásky

pre toľkých

Ostatní, ktorí

zraňujú oko a

zabíjajú

Túžba a túžba

Vyvrcholenie

Ešte jeden moment, jeden
moment z toho

Vaša myšlienka, pravdepodobne

Všetci existujeme nielen ako cnostný
obraz

Ale kvôli vzhľadu alebo stavu Myseľ nezomiera

V okamihu všetkej
fyzickej existencie

A zrazu všetko , alebo to môže
vyvrcholiť

Žit' a zomierat'

Medzi životom a smrťou?

Prepáčte, to je ?

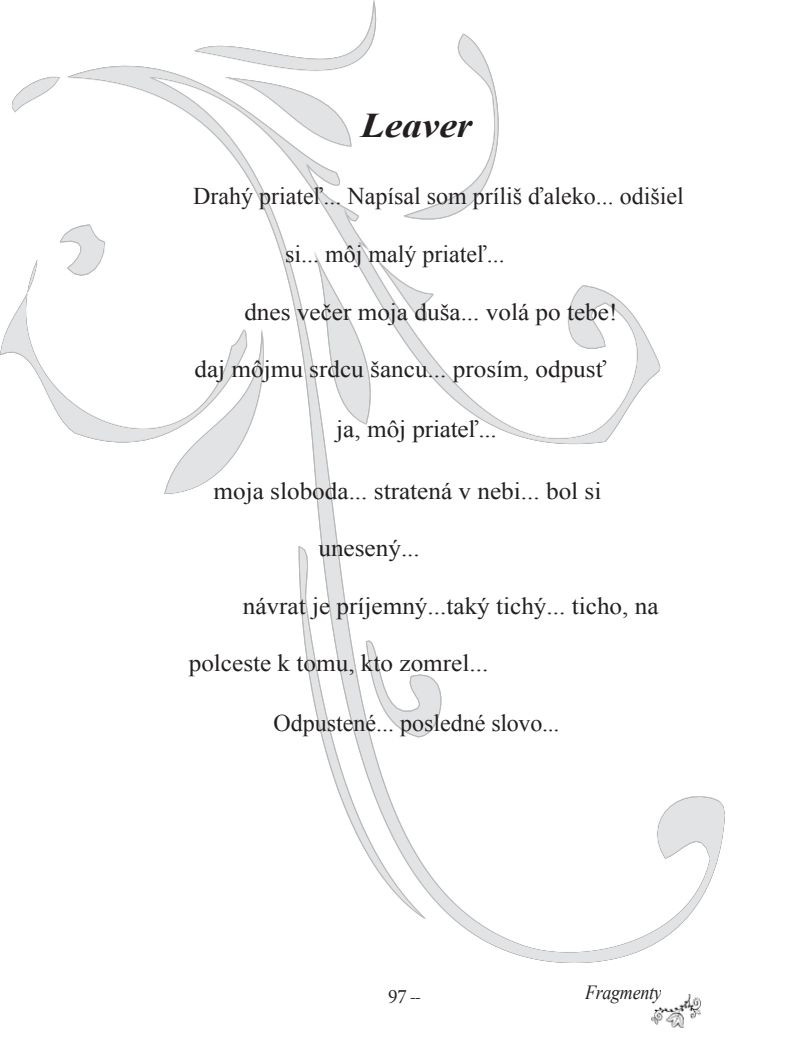
Samozrejme, kto sa ešte nezabil?

Všetci sme prestali žiť

Jeden moment. Všeci bez výnimky si
myslíme, že zomrieme a potom čoskoro

Takto žijeme

Rozpor smiešnosti

Leaver

Drahý priateľ... Napísal som príliš ďaleko... odišiel

si... môj malý priateľ...

dnes večer moja duša... volá po tebe!

daj môjmu srdcu šancu... prosím, odpusť

ja, môj priateľ...

moja sloboda... stratená v nebi... bol si

unesený...

návrat je príjemný...taký tichý... ticho, na

polceste k tomu, kto zomrel...

Odpustené... posledné slovo...

Prerušené

Keby sa vo mne vyparila moja duša, ostali

by len trosky... tajomstvo, cudzie fantázii.

Z rozvratu, ktorý vznikol, sa vznáša nečinnosť...

d'alšej, súkromnej chvíle...

Bud'te na .

Zvuk, sústo, jemný dotyk, farba

Jediný sen, ktorý očarí V

jedinom, jedinečnom okamihu

Zúfalý a inšpirovaný ostrosťou, Bez odstupu, bez
obmedzenia

Rez dusenia presahuje hranice imaginárneho

Na tomto obraze maľujem krv, bolesť

Sčervenajú a zapálenú významomnevlastniacu
záhadu, ale skôr
realita, vízia.

Keď sa pripojíme k druhému a uvidíme

ako veriť na prvý pohľad
schvaľujúc a podporujúc existenciu, ktorá je
sfalšovaná, prevrátená a zrkadlová.
Zo všetkej bolesti, ktorú cítim
niekomu musím patriť, bez strachu
bláznivý, bezvášnivý, čistý súciti uzla bez reťaze,
ale prepleteného a spojeného, súcitu
len zmysel, chcieť a
nakoniec mať, a nakoniec
nič sa...

Nepřítomnost'

Keby som sa dotkol a videl tvoj
svet, bol by som špinavý, bez
nemého dotyku citlivosti, aspoň
veriť, že niekto
prevyšuje moju realitu. Môj
jednoduchý smútok je ako
všetko šťastie
dosiahnuteľné aj nedosiahnuteľné.
Magicky, bez irónie
ak ti jedného dňa poviem, dotkni
sa ma, pocítiš, ako sa na mňa
pozeráš, a uvidíš, kto nie som a
čo

Budem s vami.

V horiacu zápalku horí bolesť

vo mne, keď všetko vyhorí.

Nikdy som neodviedol,

vlastne ti poviem, že trpíš,

lebo som ťa nikdy

neopustil a vedz, že som ťa

vždy miloval.

Budem ťa milovať...

